



# Aviisi

De vereniging Nederland-Finland werd opgericht in het jaar 1923. Aviisi is het officiële contactorgaan van de vereniging. Aviisi jaargang 15, nummer 5: november 2006



|                       |                        |                            |                  |
|-----------------------|------------------------|----------------------------|------------------|
| van het bestuur.....1 | Fins vz-schap EU.....8 | onafhankelijkheidsfeest.34 | adressen..... 46 |
| penningmeester.....4  | column.....30          |                            | colofon.....47   |

Alankomaiden suurin vuosittainen suomalaistapahtuma  
**Merimieskirkon joulumyyjäiset**

# **Finse Kerstmarkt**

***Rotterdam***

's-Gravendijkwal 64

3014 EG Rotterdam

|           |             |             |
|-----------|-------------|-------------|
| DONDERDAG | 23 november | 16.00-21.00 |
| VRIJDAG   | 24 november | 13.00-21.00 |
| ZATERDAG  | 25 november | 11.00-17.00 |
| ZONDAG    | 26 november | 11.00-17.00 |

**Tervetuloa mukaan suomalaiseen  
tunnelmaan!**

**Hartelijk welkom!**

**Runsas tavaravalikoima**

**Er wordt een groot aantal verschillende producten aangeboden**

**Tule hakemaan lahjat, ruuat ja hyvä joulumieli Rotterdamista.**

**Kom voor leuke Finse cadeaus, levensmiddelen en de speciale kerstsfeer.**

**Huomaa! Myyjäiset ainoastaan Rotterdamissa  
Er is alleen een bazaar in Rotterdam**

Tapahtuman suojelijana on suurlähettiläs Mikko Jokela

Beschermheer is de Finse ambassadeur Mikko Jokela

**[www.finsekerstmarkt.nl](http://www.finsekerstmarkt.nl)**

# Van het Bestuur

## Beste Aviisi-lezers!

### Van het bestuur

De stad Hengelo staat tot en met december in het teken van Finse producten, diensten, kunst en cultuur. Een bijzondere gelegenheid om je vrienden en kennissen op een unieke manier kennis te laten maken met Finland. Een kort verslag van de officiële opening van het “Huis voor Europa” op 12 oktober, in aanwezigheid van de burgemeester, de initiatiefnemer, onze Finse ambassadeur en de Commissaris van de Koningin in de Provincie Overijssel, staat met wat foto's op onze nieuwe website <http://www.VNF.nu>

Voor zaterdag 4 november heeft de vereniging een bezoek aan Hengelo voor haar leden georganiseerd.

In de bestuursvergadering van zaterdag 26 augustus werd mij de taak toebedeeld van webmaster. Van die “html-teksten” begreep ik maar weinig, maar alweer René Harte, degene die zoveel tijd stak in het opzetten van onze website, heeft mij dat allemaal geduldig uitgelegd, waardoor ik nu in staat ben om voorlopig als webmaster de pagina's bij te houden. Dat betekent ook, dat verslagen en foto's in de toekomst regelmatig zullen verschijnen op en verdwijnen van de website. De oude verslagen en foto's sla ik op in

een bestand, zodat ze ook later bij de webmaster kunnen worden opgevraagd. Datzelfde geldt ook voor de Aviisi's die nu alle op de website staan, maar spoedig zullen de eerste jaargangen verdwijnen om plaats te maken voor jaargang 2007 en volgende.

We zullen voorlopig geen weblog beginnen. Zoiets doet “Hollannikkaat” op de site <http://www.blogs.fi/index.php/hollannikkaat>; wel denken we aan een mogelijkheid om leden via e-mail op de hoogte te houden. Esko van Hattum komt hierop terug.

Het Onafhankelijkheidsfeest is dit jaar in het Koetshuis naast de burcht in Leiden op zaterdag 9 december. Het Finnish Dutch Trade Guild doet dit jaar niet mee om financiële middelen te reserveren voor zijn 20 jarig feest volgend jaar.

Het zal een knallend feest worden in een historische omgeving. De Burcht heeft zijn oorsprong uit de 9de eeuw als houten bouwsel dat in 1150 vervangen werd voor het huidige. Het koetshuis is van de 16de eeuw. Zie het programma elders.

Ja, en over een maand is het alweer kerst... dus bijtijds met je slager een afspraak maken om de kerstham door hem te laten maken. Denk eraan hem op het hart te drukken, dat hij de ham niet mag roken. Sommige Nederlandse slagers zijn vreselijk eigenwijs. En ik heb daar helaas ervaring mee.

In “KODIN UUSI KEIT”OKIRJA”, het nieuwe kookboek uit 1973, is een recept voor een kerstham van 5 – 8 kg die 3 - 4 weken ondergedompeld in een zoutbad moet liggen, dus eind november dit recept aan de slager geven:

Recept voor het zoutbad: 10 liter water, 20 gr salpeter, 1 dl suiker, 1,8 kg zout. Opkoken, afschuimen en af laten koelen. Als de ham groter dan 5 kg is, dan de ham met wat mengsel van zout, salpeter en suiker even in te wrijven, vooral langs het been naar binnen duwen en een nacht te laten staan vóórdát de ham het zoutbad ingaat.

Iedereen een hele gezellige ouderwetse kerst toegewenst.

**Hannu Verasdonck**

---

## Johto-kunnalta

**Hyvät Aviisin lukijat!**

**H**engelon kaupunki esittelee vuoden loppuun asti suomalaisia tuotteita, palveluja, taidetta ja kulttuuria. Tämän myötä saamme ainutlaatuisen tilaisuuden tutustuttaa ystävämme ja tuttavamme Suomeen. Lyhyt selostus virallisista “Eurooppa Talon” avajaisista valokuvineen on luettavissa kotisivuillamme <http://www.VNF.nu>. Lauantaina 4. marraskuuta yhdistyksemme järjestää jäsenilleen retkipäivän “Eurooppa Taloon”.

Elokuun johtokunnankokouksessamme minulle annettiin tehtäväksi huolehtia kotisivuistamme. Asiaa ymmärtämättömänä olen oppinut päivittämään kotisivujamme René Harten (joka on huolehtinut asiasta tähän asti) kärsivällisen asiaan perehdyttämisen myötä.

Vanhentuneet jutut ja kuvat aion säilyttää omassa arkistossani, jotka siis säilyvät tallella. Näin teen tilaa uusille ja ajankohtaisille artikkeleille. Emme ainakaan toistaiseksi perusta bloggia, mitä esim “Hollannikkaat” tekevät (<http://www.blogs.fi/index.php/hollannikkaat>). Harkitsemme kuitenkin mahdollista ajankohtaisten asioiden tiedotusta jäsenillemme sähköpostitse. Esko van Hattum palaa myöhemmin asiaan.

Itsenäisyyspäivää vietämme tänä vuonna lauantaina 9. joulukuuta Leidenissä paikassa nimeltä Koetshuis. Suomalais-hollantilainen Kauppakilta ei tänä vuonna ole mukana tapahtumassa, koska he säästävät rahaa ensi vuoden 20-vuotis juhliaan varten. Tapahtumasta tulee varmasti juhlava historiallisessa miljöössä. Burcht-linna on perustettu alunperin puurakenteisena kahdeksannella vuosisadalla. Se rakennettiin uusiksi vuonna 1150 nykyiseen muotoonsa. Illan ohjelma on luettavissa Aviisin tässä numerossa.

Kuukauden kuluttua on taas joulou... Kinkku on syytä tilata ajoissa lihakauppiaalta. Hänelle on tehtävä selväksi, ettei kinkkua pidä savustaa. Kokemuksesta voin kertoa, että hollantilaiset lihakauppiaat saattavat olla

itsepäisiä tässä asiassa.

Vuodelta 1973 peräisin olevassa Kodin Uudessa Keittokirjassa neuvotaan, että 5-8 kiloinen kinkku liotetaan suolavedessä 3-4 viikkoa. Suolaveden resepti: 10 litraa vettä, 20 g salpietaria, 1 dl sokeria, 1,8 kiloa suolaa. Keitetään, vaahto kuoritaan ja annetaan jäähtyä.

Jos kinkku on yli 5 kiloinen, sen pintaan hierotaan suolan, salpietarin ja sokerin sekoitusta ja sen annetaan seistä yön yli ennenkuin se upotetaan suolakylpyyn. Haluan lopuksi toivottaa kaikille mukavaa, perinteistä joulua!

**Hannu Verasdonck**

Käännös: Minna Rätty



## GEZOCHT: MAN/VROUW, FINS/NEDERLANDS, 18-99 JAAR

Wie is er toe aan een nieuwe uitdaging? De VNF heeft nog steeds dringend behoefte aan enthousiaste leden die actief willen deelnemen aan het bestuur. Er wordt steeds meer beroep op de bestuursleden gedaan. Daarom willen we het bestuur uitbreiden van 5 naar 7 leden, zodat de taken beter verdeeld kunnen worden. Wie komt er met een eigen inbreng?

We vergaderen ongeveer 6 keer per jaar, meestal bij een van de bestuursleden thuis. Verder wordt er contact gehouden per e-mail en telefoon.

Wie durft? Reageer dan per email naar [info@vnf.nu](mailto:info@vnf.nu)

Voor meer info, neem contact op met onze voorzitter Pirkko van Bruggen: 023-5289911 of [voorzitter@vnf.nu](mailto:voorzitter@vnf.nu)

Etsimme myös uusia suomalaisia jäseniä Alankomaat-Suomi Yhdistyksen johtokuntaan! Hollankielinen ilmoitus on toisaalla tässä Aviisissa. Soita puheenjohtaja Pirkko van Bruggenille (023 5289911) ja kysy lisää!



# Oproep van de leden-aministratie!

**Beste Verenigingsleden,**

**O**p dit moment hebben wij in de ledenadministratie van ongeveer dertig procent van de leden het emailadres vastgelegd. Omdat wij denken, dat nog veel meer leden over een emailadres beschikken, willen wij u vragen of u een e-mailtje met alleen uw naam en postcode naar [info@vnf.nu](mailto:info@vnf.nu) wilt sturen. Aan de hand van uw e-mailtje zullen wij dan de bestaande emailadressen controleren en ontbrekende toevoegen. Wij rekenen op een massale toestroom van emailtjes. Dat dit vele extra uurtjes werk betekent hebben wij er graag voorover. Stelt ons niet teleur?

**Hilde en Esko**



# Yhdistyssihteerin pyyntö jäsenillemme!

**Hyvät Yhdistyksen jäsenet,**

**T**ällä hetkellä on jäsenluettelossamme sähköpostiosoite vain noin kolmasosalta jäsenistämme. Koska uskomme, että paljon useammilla on sähköpostiosoite, pyydämme ystävällisesti lähettämään sihteerille osoitteeseen [info@vnf.nu](mailto:info@vnf.nu) viestin, jossa on vain nimesi ja postikoodi. Viestisi perusteella tarkistamme sähköpostiosoitteet ja lisäämme luetteloon puuttuvat. Toivomme saavamme paljon viestejä! Näiden käsittely tietää meille tuntikausien lisätyötä, mutta teemme sen mielellämme. Siten pystymme tarvittaessa kätevästi ilmoittamaan ajankohtaisista asioista.

**Hilde ja Esko**

< Esko

# Van de penning-meester (1)

**Beste Verenigingsleden,**

**B**egin dit jaar heb ik tegelijk met het eerste nummer van Aviisi de acceptgiro's voor de contributie 2006 verzonden. Als penningmeester was ik zeer tevreden, dat zoveel leden hun contributie daarop hebben betaald. Namens de vereniging hartelijk daarvoor. Omdat er toch nog wat leden waren, die de acceptgiro kwijt zijn geraakt of gewoon vergeten zijn om hun contributie te betalen, heb ik na mijn vakantie een tweede zending acceptgiro's verzonden. Ook nu weer was de response goed te noemen. Ook de late betalers hartelijk dank. Voor een klein aantal leden dat, om wat voor reden dan ook, nog niet betaald heeft, zal ik op korte termijn een betalingsherinnering met acceptgiro verzenden.

Met vriendelijke verenigingsgroet,  
**Esko van Hattem.**

# Rahastonhoitajalta (1)

**Hyvät Yhdistyksen jäsenet,**

**T**ämän vuoden alussa Aviisin ensimmäisen numeron mukana lähetin pankkisiirtolomakkeet vuoden 2006 jäsenmaksun maksamiseksi. Rahastonhoitajana olin hyvin tyytyväinen siihen, että niin monet jäsenemme maksoivatkin jäsenmaksun. Yhdistyksen puolesta kiitokset siitä! Koska kuitenkin osalta jäsenistä oli pankkisiirtolomake kadonnut tai yksinkertaisesti unohtunut maksaa tuo vuosimaksu, lähetin lomien jälkeen heille uudet lomakkeet. Ja nytkin sain monilta hyvää palutetta, josta kiitokseni!

Vielä on pieni ryhmä jäseniä, jotka syystä tai toisesta eivät ole maksaneet. Lähetän heille piakkoin vielä maksumuistutuksen pankkisiirtolomakkeineen.

Ystävällisin yhdistysterveisin,  
**Esko van Hattem**

# Van de penning-meester (2)

## Beste Verenigingsleden,

Zoals u waarschijnlijk weet is het Zook de taak van de penningmeester om begrotingen voor onze activiteiten te maken. Het bestuur heeft er dit jaar voor gekozen om het Finse Onafhankelijkheidsfeest op zaterdag 9 december geheel zelfstandig te organiseren. Wij moesten daarom zelf voor een passende begroting zorgen. Dat het bestuur daarin is geslaagd, blijkt uit het bijzonder mooie programma dat speciaal voor u is samengesteld.

Zoals u in deze Aviisi kunt lezen, hebben wij de nu nog in Finland bekende zanger Jani Wickholm voor een fantastisch optreden kunnen boeken. Bent u nieuwsgierig geworden dan hoeft u niet tot 9 december te wachten maar kunt u nu al deze Finse Idol op zijn site [www.JANIWICKHOLM.fi](http://www.JANIWICKHOLM.fi) beluisteren.

Als penningmeester reken ik erop, dat het bestuur die avond veel gasten kan verwelkomen. In de uitnodiging staat, dat u als lid van de vereniging ook introducés (vrienden of uw bureu) zonder verdere verplichtingen kunt meenemen. Ook dit jaar heeft het bestuur besloten om zoveel mogelijk bij de tafelindeling met de door

u aangegeven voorkeur rekening te willen houden. Wilt u dit dan bij uw aanmelding aangeven.

De toegangsprijs voor deze feestelijke en gezellige avond met live muziek en viergangen diner bedraagt: voor leden € 47,50, jeugdleden € 25,00 en introducé € 66,50 per persoon.

Met dank aan de sponsorbijdrage van Finnair kunnen wij u dit Finse Onafhankelijkheids diner/party voor u organiseren. U komt toch ook?

Met vriendelijke verenigingsgroet,  
**Esko van Hattem.**

# Rahastonhoitajalta (2)

## Hyvä Yhdistyksen jäsen,

Kuten varmasti tiedätkin, on Rahastonhoitajan yhtenä tehtävänä laatia järjestettävien tapahtumien kustannusarviot. Johtokunta on tänä vuonna päätyntyt järjestämään Suomen itsenäisyyspäivänjuhlan lauantaina 9. joulukuuta ihan omin avuin. Siten meidän myös piti laatia sitä varten kattava kustannusarvio. Näyttää siltä, että johtokunta on siinä onnistunut.

Olemme saaneet juhlaa varten aikaan hienon ohjelman, kuten voit tässä Aviisissa olevasta kutsusta todeta. Saamme





juhlaamme esiintymään Suomessa jo tunnetun nuoren laulajan Jani Wickholmin. Jos uteliaisuutesi heräsi, ei sinun tarvitse odottaa joulukuun 9.:teen vaan voit jo kuunnella tämän suomalaisen Idols-kakkosen näytteet netissä [www.JANIWICKHOLM.fi](http://www.JANIWICKHOLM.fi).

Rahastonhoitajana luotan siihen, että johtokunta saa tuona iltana toivottaa tervetulleeksi suuren joukon vieraita. Voit myös tuoda mukaan – ilman sen enempää velvoitteita - ystäviäsi tai naapureitasi! Yritämme myös ottaa huomioon

toivomuksesi pöytäpaikoista. Ilmoitathan toivomukset juhlaan ilmoittautuessasi. Juhlan pääsymaksu musiikkeineen ja neljän ruokalajin illallisineen on: jäsenille 47,50 euroa, nuorisojäsenille 25,00 euroa ja kaikille muille 66,50 euroa. Kiitos Finnairin myötävaikutuksen pystymme näin järjestämään jäsenillemme hienon Itsen äisyyspäiväillallisen. Tervetuloa joukolla mukaan!

Ystävällisin yhdistysterveisin,  
**Esko van Hattem**

# Finse voorzitterschap van de EU

Werkzaamheden voorkomende uit het Finse voorzitterschap van de EU Vanuit het gezichtspunt van de ambassade in Den Haag. De voorbereidingen begonnen een jaar van te voren

Een jaar geleden begonnen wij - het personeel van de Finse ambassade in Den Haag - de voorbereidingen voor het voorzitterschap van de EU. Wij startten met een maandelijks voorbereidingsbespreking met onze collega's. De belangrijkste onderwerpen en gebeurtenissen van de komende periode werden geïnventariseerd en een agenda voor de hele periode tot eind 2006 werd opgesteld. Wij maakten contact met in diverse politieke EU onderwerpen gespecialiseerde Nederlandse ambtenaren. Verder inventariseerden wij die zaken die Nederland in de Europese politiek het meest bezig houden. Daarover rapporteerden wij, waarbij zowel de algemene gezichtspunten als de actuele stand van zaken belicht werd. Tegelijkertijd hielden wij de ervaringen van onze voorgangers in het voorzitterschap, Groot-Brittannië en Oostenrijk bij als voorbereiding op ons eigen voorzitterschap. Zo waren de organisatorische en inhoudelijke zaken voor een groot deel op orde aan het begin van het Finse voorzitterschap. Elk voorzitterschap komt echter voor

verrassingen te staan die niemand voorzien heeft. Voor de Finse ambassade in Den Haag was de val van het Nederlandse kabinet bij de start van het voorzitterschap zo'n verrassing. Door de op handen zijnde verkiezingen kreeg het volgen van de binnenlandse politiek een grotere prioriteit.

## Verschillen met de vorige periode van Fins voorzitterschap

Finland is bijna 12 jaar lid van de EU. In 1999 was Finland voor de eerste keer voorzitter van de Unie. De periode van het Finse voorzitterschap, die dit jaar in juli begon, is dus de tweede. De ervaring van zeven jaar geleden is een nuttige basis voor de periode van zes maanden, waaraan wij nu bezig zijn. Dat zou je denken. Vele zaken zijn echter veranderd na het vorige voorzitterschap. Slechts een deel van onze ervaring is nog te gebruiken.

Eén van de grootste veranderingen, vergeleken met de situatie eind jaren 90, is de groei van het aantal leden van de Unie. Toen Finland, Zweden en Oostenrijk lid werden bestond de Unie uit 15 lidstaten. Vergaderingen en andere EU gebeurtenissen waren alleen al door het beperkter aantal leden technisch gezien makkelijker te organiseren. Nu is het aantal lidstaten gegroeid tot 25. Met de aanstaande lidstaten Bulgarije en Roemenië erbij plus in sommige gevallen Turkije en Macedonië, die in onderhandeling zijn over het lidmaatschap, is bij sommige bijeenkomsten steeds meer ruimte en organisatie vereist.

Heel concreet zie je de gevolgen van de eerdere en toekomstige uitbreiding in Den Haag bijvoorbeeld tijdens de maandelijkse lunchbesprekingen van de EU ambassadeurs tijdens het voorzitterschap. Aan de tafel in de eetkamer van de residentie van de ambassadeur is geen plaats voor een groep van meer dan 30 gasten. Daar komt dan nog een spreker bij, bijvoorbeeld een Nederlandse minister met zijn assistenten. Om iedereen te herbergen moeten wij dan kleine tafels plaatsen in de kamer er naast. De groei van de EU heeft er toe geleid dat wij meer servies en bestek hebben moeten aanschaffen, opdat alle gasten een bord en bestek kunnen krijgen dat versierd is met het Finse wapen. Het organiseren van lunches en diners en alles wat daar bij komt kijken is overigens maar een klein technisch detail van de totale taak die het voorzitterschap met zich meebrengt. Het hele Finse overheidsapparaat is op vele manieren betrokken bij de werkzaamheden in het kader van het voorzitterschap. En die werkzaamheden beperken zich ook in Finland niet tot Helsinki alleen. De werkzaamheden vinden plaats in internationale organisaties en in Finse vertegenwoordigingen overal ter wereld. In een periode van zes maanden worden alles bij elkaar  $\pm$  3000 besprekingen geteld, waarbij een Finse vertegenwoordiger op diverse niveaus leiding geeft aan besprekingen over heel verschillende onderwerpen. De Finse ambassade in Den Haag heeft tijdens het voorzitterschap met name de verantwoordelijkheid voor de voortgang van de besprekingen binnen de organisatie die zich bezig houdt met het verbod op chemische wapens, de OPCW.

Het is hier Finland dat de standpunten van de EU-staten coördineert.

De gevolgen van het voorzitterschap in het werk van alledag op de ambassade in Den Haag zijn al 's morgens vroeg zichtbaar. Eén van onze personeelsleden, meestal Auli Snickers die de nieuwsvoorziening en de culturele activiteiten onder zich heeft, komt al zo vroeg naar de ambassade dat zij de verzamelde knipsels uit de ochtendkranten, die betrekking hebben op het voorzitterschap, nog voor negen uur plaatselijke tijd naar Helsinki kan sturen. Ook wordt een korte samenvatting gemaakt van artikelen over gebeurtenissen rond het voorzitterschap, waarvan wij aannemen dat die belangrijk zijn voor degenen die in Helsinki beslissingen moeten nemen.

Gedurende de hele periode van het voorzitterschap informeren ambtenaren van de ambassade in Den Haag, de Finse overheidsdienaren in Helsinki, Brussel en overal elders over het Nederlandse standpunt in vraagstukken die de EU betreffen. Wij zijn een deel van het netwerk van de rijksoverheid dat tijdens het voorzitterschap informatie verstrekt en verwerkt. Nederland heeft als een van de oprichters een goed ambtenarenkorps met betrekking tot EU-zaken. De transparante cultuur van het Nederlandse openbaar bestuur geeft daarbij goede mogelijkheden om wat voor relevante informatie dan ook te verkrijgen.

Nu we op de helft van de periode van het voorzitterschap zijn, beginnen ook de gebeurtenissen die gepland zijn voor het

einde van de periode al vorm te krijgen. Zo hebben de collega's die betrokken zijn bij de organisatie tegen de verspreiding van chemische wapens het voornemen in december een kerstontvangst te organiseren, waar de uit Oulu afkomstige "tiernapojat"\* in zowel Brussel als Den Haag zullen optreden. En de grootste gebeurtenis in Nederland op het gebied van Finse cultuur vindt half december plaats in Groningen. Daar wordt dan de grootste tentoonstelling aller tijden van het werk van Akseli Gallen-Kallela geopend. De president van de republiek, Tarja Halonen, is uitgenodigd om die tentoonstelling te openen. Rond Kerst en nieuw jaar zal ook de Haagse ambassade op gepaste manier afscheid nemen van het voorzitterschap om vanaf begin volgend jaar terug te keren tot de normale routine. Wij zullen ons dan weer concentreren op onze kerntaken en ons richten op die werkzaamheden die zijn blijven liggen tot na het voorzitterschap.

**Mikko Jokela**  
**Ambassadeur**

(vertaling: Carel van Bruggen)

\*tiernapojat: traditioneel met een ster op een staf uitgeruste groep jonge mannen die verschillende in het kerstverhaal voorkomende figuren uitbeelden, langs de deuren gaan en het kerstverhaal zingen.

## Suomen EU-puheenjohtajuuskausi

Suomen EU-puheenjohtajuuskauden työ Haagin suurlähetystön näkökulmasta. Valmistelu käyntiin vuosi sitten

Haagin suurlähetystössä valmistautuminen puheenjohtajuuskauteen aloitettiin vuosi sitten. Ryhdyimme kollegoiden kanssa pitämään puheenjohtajuuskauden valmistelukokouksia kerran kuukaudessa. Kauden keskeiset tehtävät ja tapahtumat määriteltiin. Tehtiin kalenterit puheenjohtajuuskauteen ja muuhun loppuvuoden 2006 toimintaan liittyvistä tapahtumista. Eri EU-politiikan lohkoille luotiin kontaktit asioita hoitaviin täläläisiin virkamiehiin. Käytiin läpi Alankomaiden EU-politiikan keskeisiä kenttiä raportoiden niistä niin peruskatsaukset kuin ajankohtaista tietoa. Samalla seurattiin Suomea edeltäneiden Ison-Britannian ja Itävallan puheenjohtajuustoimintaa kokemuksen kartuttamiseksi omalle kaudellemme. Näin toiminnalliset perusvalmiudet Suomen puheenjohtajuuskautta varten olivat suurelta osin olemassa kauden alkaessa.

Jokaiseen puheenjohtajuuskauteen liittyy kuitenkin yllätyksiä, joita ei etukäteen tiedä. Haagin lähetystölle yksi yllätys oli Alankomaiden hallituksen hajoaminen

juuri Suomen puheenjohtajuuskauden alussa. Tulossa olevien vaalien takia sisäpolitiikan seurannan tarve korostuu lähetystön työssä.

## **Muutoksia edelliseen puheenjohtajuuteen nähden**

Suomi on ollut pian 12 vuotta EU:n jäsen. Vuonna 1999 Suomi oli ensimmäistä kertaa unionin puheenjohtajana. Kuluvan vuoden heinäkuussa alkanut Suomen puheenjohtajuuskausi on siis toinen kerta tässä tehtävässä. Seitsemän vuoden takainen kokemus on hyödyllinen pohja nytkin meneillään olevaa kuuden kuukauden kautta ajatellen. Varsin moni asia on kuitenkin muuttunut edellisen puheenjohtajuuden jälkeen. Aiempaa kokemuksta voimme hyödyntää vain osittain.

Yksi suurista muutoksista 90-luvun lopun tilanteeseen verrattuna on Unionin jäsenmäärän kasvu. Suomen, Ruotsin ja Itävallan liityttyä unionilla oli 15 jäsentä. Kokoukset ja muut EU-tapahtumat olivat rajatun jäsenmäärän vuoksi jo teknisesti yksinkertaisempia järjestää. Jäsenmäärän kasvu 25:een, jäseneksi tulossa olevien Bulgarian ja Romanian sekä jäsenyysneuvotteluja käyvien Turkin ja Makedonian (FYROM) mukanaolo joissakin tilaisuuksissa vaatii entistä enemmän tiloja ja järjestelyjä.

Konkreettisesti EU:n jo tapahtunut ja tulossa oleva laajentuminen näkyvät Haagissa esimerkiksi puheenjohtajuuskaudella järjestettävillä EU-lähettiläiden kuukausilounailla.

Suomen lähettilään virka-asunnon ruokasaliin ei mahdu pöytiä runsaan 30 hengen vierasjoukolle ja normaalisti mukana olevalle vieraspuhujalle, esim. tällälaiselle ministerille ja avustajalleen. Niinpä pikkupöytiä on sijoitettava myös ruokasalin viereiseen huoneeseen. EU-piirin kasvu on myös aiheuttanut lisähankintoja astiastoihin ja ruokailuvälineisiin, jotta kaikilla vieraila olisi Suomen leijonalla varustetut vaakunalautaset ja aterimet.

Ateriatilaisuuksien järjestäminen ja niiden puitteista huolehtiminen on kuitenkin varsin pieni tekninen yksityiskohta puheenjohtajuuskauden kokonaistyössä. Suomen koko valtionhallinto on monin tavoin viritettynä EU-puheenjohtajuuden mukanaan tuomiin tehtäviin. Eivätkä toimet rajoitu kotimaassa vain Helsinkiin, vaan eri puolille maata. Kansainvälisissä järjestöissä ja Suomen ulkomailla olevissa edustustoissa puheenjohtajuustyötä tehdään eri puolilla maailmaa. Kuuden kuukauden aikana lasketaan olevan kaikkiaan yli 3 000 kokousta, jossa Suomen edustaja on johtamassa erilaisilla tasoilla hyvin erilaisia asioita käsitteleviä kokouksia. Suomen Haagin suurlähetystössä puheenjohtajuuskausi tuntuu kokouksien vetämisvastuuna varsinkin kemiallisen aseiden kieltojärjestön OPCW:n työssä, missä Suomi koordinoi EU-maiden toimintaa.

Kauden alku ja jatko

Suomen siirtyminen EU:n puheenjohtajaksi heinäkuun alusta Itävallan jälkeen tuli konkreettisesti näkyviin

Haagissa mm. ulkomaankauppaministeri Paula Lehtomäen puhetilaisuudessa. Jo perinteeksi muodostuneen tavan mukaan ministeri Lehtomäki piti 12.7. puheen Alankomaiden kansainvälisten suhteiden instituutissa Clingendaelissa esitellen Suomen puheenjohtajuuskauden painopisteitä.

Haagin suurlähetystön jokapäiväisessä työssä puheenjohtajuus näkyy aamuaikaisesta lähtien. Joku henkilökunnastamme, useimmiten lehdistö- ja kulttuuriasioita hoitava Auli Snickers, tulee lähetystöön niin aikaisin, jotta ennättää lähettää aamun lehdistä kootun puheenjohtajuuskatsauksen Helsinkiin ennen kello yhdeksää paikallista aikaa. Tiiviiseen katsaukseen kootaan erityisesti sellaista aineistoa, jossa käsitellään puheenjohtajuuden tapahtumia ja josta päättäjiä Helsingissä on hyvä olla tietoisia.

Koko puheenjohtajuuskauden lähetystön virkamiehet pitävät Suomen viranomaisia Helsingissä, Brysselissä ja muissa Suomen edustustoissa informoituina Alankomaiden kannoista erilaisissa EU-kysymyksissä. Olemme yksi osa laajaa valtionhallinnon verkostoa, joka tuottaa ja kuluttaa puheenjohtajuuskaudella tarvittavaa tietoa. Alankomailla on EU-asiat perustajajäsenenä hyvin hallitseva virkakoneisto. Maan avoin hallintokulttuuri antaa lisäksi hyvät mahdollisuudet kulloinkin tarvittavien tietojen hankintaan.

Nyt kun puheenjohtajuuskausi on ajallisesti yli puolessavälissä myös kauden lopulle suunnitellut tapahtumat alkavat

jo häämöttää. Joulukuussa esimerkiksi kemiallisen aseiden kieltojärjestön parissa työskenteleville kollegoille on tarkoitus tarjota jouluvastaanotto, jossa esiintyvät Oulusta Brysseliin ja Haagiin tulevat tiernapojat. Ja koko vuoden suurin suomalainen kulttuuritapahtuma Alankomaissa on joulukuun puolessavälissä Groningenissa avattava kaikkien aikojen suurin Akseli Gallen-Kallelan töiden näyttely. Tasavallan Presidentti Tarja Halosta on pyydetty avaamaan näyttely.

Joulun ja vuodenvaihteen ajan tulemme Haagin lähetystössäkkin varmasti vetämään henkeä puheenjohtajuuskauden päättyessä. Sitten ensi vuoden alusta palataan normaaliin arkeen. Saamme tilaisuuden keskittyä taas varsinaisiin perustehtäviimme ja palata sellaisiin työsuunnitelmiin, jotka ovat olleet odottamassa elämää puheenjohtajuusjauhan jälkeen.

**Mikko Jokela**  
**Suurlähettiläs**

**DE VERENIGING  
ZOEKT EEN  
VORMGEVER VOOR  
DE AVIISI!  
MAIL:  
VOORZITTER@VNF.NU**

# Repatrianten

(of zij die, met hun Finse partner mee repatriëren)  
 de websites: <http://www.suomi-seura.fi/>  
 en <http://www.palmut.fi/> hebben ook een  
 keuzeknop voor engelse tekst.

Iedere zomer organiseert Suomi-Seura Een informatiedag voor Finnen die met hun gezin naar Finland willen repatriëren. Liisa en ik besloten zo'n dag bij te wonen, die dit jaar op maandag 14 augustus was in het kantoor van Suomi-Seura in Helsinki. Liisa vertelt haar verhaal in het Fins voor de Finnen en ik vertel mijn verhaal in het Nederlands voor de Nederlandse partners. (geen vertaling dus!)

Met je partner in Finland gaan wonen is een grote verandering. Je bent daar veel afhankelijker van je partner, omdat je de Finse taal niet (goed) beheerst. Van de andere kant kent ook je partner Finland niet meer terug, zoals het is achtergelaten. De misschien regelmatige bezoeken aan Finland in de zomer geven echt niet dat inzicht in wat er allemaal is veranderd de laatste jaren in de Finse wetgeving. Vergelijk maar wat er in Nederland de laatste jaren veranderd is op dat gebied.

Suomi-Seura heeft een gidsje gemaakt - "Takaisin Suomeen" - om je voor te bereiden op de vele veranderingen in het dagelijkse leven in Finland. Een engelstalige versie is in voorbereiding. In de gids worden dagelijkse dingen behandeld, zoals ziekenverzekering en hoe de ziekenverzorging in Finland

tegenwoordig werkt. Hoe het gaat bij de Finse CWI (Työvoimatoimisto) en hoe de werkloosheidsuitkering daar geregeld is. Kinderopvang, school en studie, wonen, rijbewijs, persoonsbewijs, vakbond, pensioenregeling, bankzaken, belasting, verzekeringen zijn allemaal zaken die daarin worden behandeld. Zelfs details als telefoonaansluiting, internet, kabel TV komen er in voor. Natuurlijk krijgt de verhuizing ook aandacht, en het meenemen van voertuigen, huisdieren en de diploma's die je in het buitenland hebt behaald, zijn allemaal zaken waar je rekening mee moet houden.

Veel hangt af van hoe je jezelf hebt voorbereid, en omdat beide landen, Finland en Nederland, in de EU zitten ben je te gemakkelijk geneigd de verschillen te onderschatten. Ik raad dan ook iedereen, ook de avontuurlijke pioniers, die naar Finland gaat, aan zich goed voor te bereiden.

Velp 27.09.2006

**J.P. Verasdonck**

DE VOLGENDE  
 AVIISI  
 VERSCHIJNT IN  
 FEBRUARI 2007.  
 KOPIJ VOOR DEZE  
 AVIISI KUNT U  
 STUREN VOOR  
 10 JANUARI 2007  
 NAAR  
 VNF@XS4ALL.NL

# Paluumuuttajat

Mistä syntyi idea osallistua paluumuuttajien infopäiville!

Olimme mieheni kanssa menossa suurlähetystöön äänestämään Tarjaa. Suurlähetystön luukulle oli liimattu ilmoitus johon kiinnitin huomioni. Virkailijan kanssa, joka osoittautuikin autonkuljettajaksi, syntyi sananvaihtoa asiasta. Hän haki vielä meille jostain kotilukemista l. Seniori-paluumuuttajanoppaan, koska ilmoitin viettäväni ”kiikkustuoli” vaiheen Suomessa. Voin siis huoletta taantua omalla kielelläni.

Koska olemme muutenkin Suomessa kesäisin pari kuukautta, päivä Helsingissä sopisi hyvin ohjelmaan. Saisimmepa tutustua tulevaisuuteemme ja mitä Suomi voi meille tarjota.

Kesäisin olemme aina ns. preppauskurssilla, joten tuntuma suomalaiseen arkeen on ajantasalla. Ainoastaan olemme heikoilla muuttuvan systeemin kanssa. Suomi-seura jakaa siinäkin tietoa kiitettävästi, koska kaikki tarvittavat yhteystiedot on koottu pakettiin.

Mihin tänä kesänä kiinnitin huomion oli, että kaikki tieto on netissä. Esimerkki siitä oli kotiin jaettava mainos, jossa ei ollut enää osoitteita vaan www-sivut.

Olen siis muuttamassa moderniin yhteiskuntaan, joka on verkostunut. Ehkä minun paluumuuttajakurssini onkin tietokonekurssi ”eläkeläisille”.

Kännykkä ja tietokonesalkku tulee siis varmaan muuttokuormaan, koska niitä ilman

ei voi tulla toimeen Suomessa.

Infopäivä osoittautui tiiviiksi ohjelmaksi monine luennoitsijoineen, joista kukin oli hyvin valmistautunut. Jokaisen erikoisalalta saimme oman tietopakettin. Voimme myöskin ottaa yhteyttä, jos olisi jokin oma ongelma. Kaikki muuttoon liittyvät asiat oli huomioitu lemmikkieläimiin saakka.

Viimeisenä luentona oli henkinen puoli asiasta. Voihan olla, että tämä olikin se tärkein asia koko päivästä jollekin meistä. Eväitä ja apuja reppuun, kun asiat tuntuvatkin kotimaassa erilaisilta, kuin olit kuvitellut.

Osa osallistujista oli jo muuttanut Suomeen, jotkut sitä harkitsivat ja eräskin mies tuli Yhdysvalloista jo toistamiseen päiville. Yhteistä kuitenkin oli, että ulkomailla olo vuosia oli takanapäin useita, samoin kokemusta eri maista.

Henkilökohtainen tilanne oli jokaisella eri. Pariskunta Englannista ilman lapsia. Yksinhuoltaja teini-ikäisten kanssa. Perhe: kolme lasta ja lemmikkieläimet. Sinkku. Tulevia eläkeläisiä ja jo eläkkeellä olevia. Jokaisen tilanteeseen oli kuitenkin mahdollisuus saada vastauksia, vaikka aika oli rajoitettu.

Tuntui kuitenkin yleisesti, että takaisin muutto vaatii enemmän harkintaa, kuin aikanaan spontaanisemmin tehty lähtöpäätös. Yllätys minulle oli, että paluumuuttajan sopeutuminen kestää myös kauemmin. Onneksi siihenkin haikailuun saimme henkiset eväät. Ei mökkiytymistä, vaan ulos ihmisten ilmoille! Suomi on myös kansainvälistymässä ja elämä ”multikulturellia”, ainakin isoimmissa kaupungeissa. Näemmehän sen kesäisin



turistivirtoina.

Ihmiset matkustavat ja ovat saaneet jo ulkomaan kokemusta ainakin kesälomilla. Voitte katsoa myös omaa lähipiiriä. Kuinka monella on jo partneri eri kulttuurista?

Paluu omasta päätöksestä on meidän perheessä ollut helppo. Asuinpaikan valitseminen vaati enemmän yhteistä keskustelua. Nyt sekín on jo ratkaistu l. tulevat raamit ovat valmiit. Loppu onkin pelkkää rutiinia.

Puhumme molemmat suomea, olemme suomen kansalaisia ja asioiden hoito sujuu molemmilta. Ystäväpiiri on valmis. Sukulaisten varaan ei ole nojattu aiemminkaan, joten meidän lähiomainen tulee olemaan viranomainen. Lapset jäävät Eurooppaan ja lapsenlapsiakaan ei ole näkyvissä, joten kahden ihmisen on helppo tehdä päätös paluusta.

Ilokseni olen havainnut, että Suomi on alkanut myös potentiaalisesti kiinnostamaan eri ikäisiä ihmisiä. Suomella on siis nykyisin jo jotain muutakin tarjottavaa kuin luonto.

Mitä itseeni tulee, niin jään tulevaisuudessa varmaan Hollanista kaipaamaan ympärivuotista vihreyttä. Ystävällisiä Velppiläisiä ja kevyttä huumoria kanssakäymisessä. Toivottavasti siitä ainakin voin viedä jotain mukanani Suomeen.

Nyt ei ole vielä jäähyväisten aika, vaan voin vielä nauttia elämästä Euroopassa, jossa kaikki on lähellä!

Terveisin!

**Liisa Verasdonck**

# Finse werknemer weet niet van stoppen

**F**inland slaagt erin zijn ouderen langer aan het werk te houden. Wat is het geheim van dit succes?

HELSINKI - De Finnen geloven bij hun aanpak van de vergrijzing in wortels, niet in stokken. Met een wortel krijg je de Fin in de juiste richting. De stok jaagt hem eerder terug in het hok.

‘Mijn uitdaging is doorwerken tot mijn 75ste’, zegt Terttu Halla, personeelssecretaris van het academisch ziekenhuis in Turku. Wie haar ziet, denkt dat ze nog minstens twintig jaar moet doorwerken. ‘Nee hoor, over acht jaar is het al zo ver.’

Finland kent geen abrupte afschaffing van de vut of het prepensioen, zoals het kabinet-Balkenende een paar jaar terug in Nederland probeerde. Wie vanaf zijn 63ste langer doorwerkt, kan rekenen op jaarlijks 4,5% extra pensioen. Een werknemer heeft zo het recht om tot zijn 68ste jaar door te werken, met een uitkering van 78% als beloning.

Nog een wortel: wie niet lekker in zijn vel zit, laat zich weer op het goede spoor zetten. In totaal meer dan vier werkweken kan een vastgelopen werknemer zich

volledig onderhanden laten nemen door een team van fysiotherapeuten, psychologen en arbeidsdeskundigen. Duizenden mensen gaan zo jaarlijks naar één van de 25 sociale wasstraten, in de hoop dat ze zonder problemen de eindstreep van hun loopbaan halen. En in tal van arbeidsorganisaties gaan werknemers met hun leidinggevendenden aan de slag om het werk plezieriger te maken. Ze passen de functies aan, verdelen de verantwoordelijkheden op een andere manier, ze houden de roosters eens grondig tegen het licht, ze kijken welke competenties nodig zijn om de verdere toekomst aan te kunnen.

‘We doen uitgebreid onderzoek naar het welbevinden van onze werknemers’, zegt Juhani Wikström, 65 jaar oud en coördinator van het nationale programma om ambtenaren langer aan de slag te houden. ‘Dat geeft ons de handvatten om de discussie aan te gaan over langer doorwerken.’

‘Er is een groot nationaal gevoel voor urgentie’, stelt prof. Juhani Ilmarinen van het Finse instituut voor bedrijfsgeneeskunde FIOH. Hij houdt zich al sinds de jaren tachtig wetenschappelijk bezig met de vergrijzingsproblematiek en geldt in Europa als gezaghebbend op dit terrein. ‘In vergelijking met veel andere landen concentreren we ons meer op de positieve kanten. De kosten van de vergrijzing zijn niet ons belangrijkste richtpunt.’

Met zijn aanpak van de vergrijzing loopt Finland voorop in Europa. Werkte

zo’n tien jaar terug slechts één op de drie mensen tussen de 55 en 65 jaar, inmiddels is dat opgelopen tot één op de twee. Binnen de Europese Unie is de groei van het aantal actieve 55-plussers er het hoogste, gevolgd overigens door Nederland.

Die groei moet ook wel, want de grijze druk neemt snel toe. De komende twintig jaar zal het aandeel 65-plussers in Finland bijna verdubbelen tot 40% van de totale bevolking. Dat loopt in de jaren daarna nog iets verder op tot even onder de 50%. Nu al hebben bovendien veel van de huidige werknemers de leeftijdsgrens van vijftig overschreden. Een kwart eeuw geleden begon Finland de eerste acties te ondernemen. Die waren vooral op een wetenschappelijk niveau, met een grote plaats daarin voor het sociaal-medische onderzoek. Belangrijkste vraag: hoe houden we onze arbeidspopulatie zo fit mogelijk?

De laatste jaren plukt het land de vruchten hiervan. Zo pasten medewerkers van het academisch ziekenhuis in Helsinki onderling hun dienstroosters aan. De effecten op het welzijn waren ronduit positief, zegt onderzoekster Tarja Hakola. ‘De mensen gingen beter functioneren en de sfeer op het werk verbeterde ook. Maar ongewijzigd bleven de fysieke en mentale belasting voor de verpleegkundigen. Zeker voor ouderen valt op dit punt nog meer te verbeteren.’

Een handig hulpmiddel hebben de Finnen ook. Bij het Finse instituut voor bedrijfsgeneeskunde ontwikkelde

Ilmarinen een zogeheten 'Work ability index'. Met een te overziene hoeveelheid vragen kan een personeelsfunctionaris nu gedegen inzicht krijgen in de capaciteiten van zijn medewerkers. Zo worden de effecten van de genomen maatregelen snel inzichtelijk.

Toch valt er nog een wereld te winnen. Opvallend is de enorme aversie aan werknemerskant tegen deeltijdarbeid. Slechts één op de tien Finnen werkt parttime, tegenover maar liefst één op de drie in Nederland, Europees kampioen van de deeltijdarbeid. Nog geen twee weken terug legden 11.000 leden van de Finse vervoersbond het werk neer bij busbedrijven en vuilnisophaaldiensten. De reden klinkt hier ouderwets. De stakers verzetten zich heftig tegen de werkgeversplannen om meer parttimers in dienst te nemen.

Een succesnummer als Nokia krijgt internationaal alle lof, maar wordt in eigen land nogal eens kritisch bejegend. Voor Finse begrippen wordt de flexibiliteit daar veel te ver doorgevoerd. 'Connecting people', luidt de slogan waarmee de fabrikant van mobiele telefoontoestellen naar buiten treedt. 'Disconnecting families', is het etiket dat de vakbonden er op plakken.

Juist in Nederland wordt deeltijdwerk als kans gezien om het ouder wordende personeel langer aan het werk te houden. Concepten als deeltijdpensioen worden in de praktijk nog mondjesmaat beproefd, maar vrijwel iedereen denkt zo zestigers langer aan de slag te kunnen houden.

Iedereen werkt er fulltime. Ze kunnen zich waarlijk niets bij deeltijdwerk voorstellen', stelt Paul Staal, tot voor kort directielid bij Arbo Unie en nu consultant bij deze grootste arbodienstverlener in Nederland. Staal probeert bedrijven en instellingen te helpen hun vergrijzingsprobleem aan te pakken. Hij is geïnspireerd geraakt door de Finse aanpak, die hij graag omschrijft als 'slow management'. Maar het niet benutten van parttime arbeid ziet hij als een gemiste kans.

Ook de nogal medische oriëntatie op de problemen komt hem archaisch over. 'Als je met stress rondloopt, probeer je dat in Nederland nu toch veel meer tussen werkgever en werknemer op te lossen. Hier ga je dagenlang naar een opvangcentrum. Wie haalt dat in z'n hoofd?'

Zonder zorgen zijn de Finnen niet. De werkloosheid (9%) is hoog, ook onder ouderen. Het land staat niet alleen in de wereldeconomie. Bedrijven zijn geen sociale instellingen, waar men onbekommerd samen oud kan worden. Tapio Lahti, betrokken bij het nationale vergrijzingsprogramma Kesto, hamert erop dat bedrijven zich moeten inzetten voor een vitale maar ook stabiele oude dag. 'Maar wat gebeurt er nu? Je baas kan bijvoorbeeld in Engeland zitten en je collega's van vandaag kunnen morgen al weer weg zijn. In de dagelijkse praktijk is werk helemaal geen stabiele factor meer.' 'De concepten die toekomst hebben moeten daarom zowel de productiviteit van de bedrijven verhogen, als ook het welbevinden van werknemers verbeteren', meent prof. Ilmarinen.

Maar hoe die concepten verder te ontwikkelen? In Nederland is er een vrijwel onzichtbare commissie- ‘Grijs werkt’ van Ed Nijpels, die namens het kabinet bedrijven stimuleert ouderen aan de slag te houden. Maar zelf stuurde het Rijk zijn 57-plussers in de gunstige ‘Remkes-regeling’. Natuurlijk, er ligt sinds 2004 een ‘Museumpleinakkoord’ over het prepensioen. Maar dat is meer een soort gewapende vrede tussen vakbeweging en kabinet. In de Sociaal-Economische Raad steggelen werkgevers en bonden al weer maandenlang over een advies voor de middellange termijn. Een nationaal actieplan is er niet.

De Finnen zijn verder in hun eendracht. Maar ook hier valt nog een wereld te winnen, erkent Ilmarinen, vooral op bedrijfsniveau. ‘We hebben de kennis in huis. De vraag is: kunnen we onze partners overtuigen dat we het echt samen doen? Daarvoor is leiderschap nodig. Gedeeld leiderschap, goed werk. Laten we het samen doen, anders werkt het niet. Ik zie geen ander alternatief.’

## Flexibele AOW

In Finland heeft de werknemer sinds twee jaar het recht te kiezen wanneer hij met pensioen gaat. De leeftijdsgrens is geprikt tussen 63 en 68 jaar. Wie langer doorwerkt kan zo een hogere uitkering ‘verdienen’. De eerste, prille ervaringen zijn positief. Opvallend is dat niet zozeer het geld de doorslag geeft om langer in dienst te blijven. Veel meer geven de ‘doorwerkers’ aan voor de regeling te kiezen, omdat ze zo betrokken blijven.

In Nederland hebben werkgevers en vakbeweging een soortgelijk plan gisteren van tafel geveegd. In de Sociaal-Economische Raad achten zij de tijd nog niet rijp voor flexibilisering van de AOW-leeftijd. Te duur en te complex, zo schatten zij dit plan in. Ook verwachten ze dat ouderen hierdoor niet langer gaan doorwerken.

Toch is de Finse aanpak niet helemaal van de baan. Vakcentrale FNV gaat nog eens naar de achterban terug met deze ideeën. Werkgeversvereniging VNO-NCW benadrukte gisteren dat het onderwerp aan de orde moet kunnen komen in het middellangetermijnavies van de SER, een veel breder advies over het sociaal-economische beleid van de komende jaren. Het eerste deel hiervan wordt waarschijnlijk voor de zomer aan het kabinet uitgebracht, het tweede deel na de zomervakantie.

**Copyright (c) 2006 Het Financieele  
Dagblad  
Publicatiedatum: 18-3-2006  
Job Woudt**

# Suomalainen työntekijä ei osaa lopettaa.

Suomessa onnistutaan pitämään vanhemmat työntekijät pitempään töissä. Missä piilee tämän menestyksen salaisuus?

HELSINKI. -Paneutuessaan ikääntymisasiaan suomalaiset luottavat enemmän porkkanaan kuin keppeihin. Porkkanalla saat suomalaisen oikeaan suuntaan. Keppi ajaa hänet takaisin karsinaan. ”Minun haasteeni on tehdä töitä 75 ikävuoteeni asti” sanoo Terttu Halla, Turun yliopistollisen sairaalan henkilöstösihteeri. Hänet nähdessään voisi luulla hänen pysyvän vähintään kaksikymmentä vuotta työssään. ”Ei suinkaan, kahdeksan vuoden päästä olen niin pitkällä”.

Suomessa ei tunneta varhaiseläkkeiden äkillistä lopettamista, kuten Alankomaissa pari vuotta sitten Balkenende-hallitus yritti. Jokainen, joka 63 ikävuodesta eteenpäin jää töihin, saa 4,5%:n vuotuisen eläkekorotuksen. Työntekijällä on siten 68 ikävuoteen asti oikeus ansiotyöhön palkkiona 78 % maksu.

Vielä yksi porkkana: Jokainen, joka ei tunne olevansa kunnossa, voi hoidattaa itsensä raiteilleen. Runsaan neljän työviikon aikana voi tukkoon mennyt työntekijä

hoidattaa itseään työryhmällä, johon kuuluu fysioterapeutteja, psykologeja sekä työterapeutteja. Tuhansia työntekijöitä käy vuosittain yhdessä noista 25:tä sosiaalisesta pesutiestä toivoen voivansa ongelmitta saavuttaa uransa loppuviivan.

Useassa työyhteisössä työntekijät ja johtavassa asemassa olevat ryhtyvät yhdessä toimenpiteisiin muuttaakseen työolosuhteita miellyttävimmiksi. He muuntelevat toimenkuvia, jakavat vastuuta uusin tavoin, käyvät perusteellisesti läpi työvuoroja, tarkistavat, mitä pätevyyskää tarvitaan tulevaisuutta varten.

”Tutkimme laajasti työntekijöidemme hyvinvointia” sanoo Juhani Wikström, 65-vuotias valtakunnallisen virkamiehiä pitempään työssä pitävän ohjelman koordinaattori. ”Se antaa meille välineitä, joita tarvitsemme pitempään työssäoloa koskevassa keskustelussa.”

”Vallitsee kansallinen välttämättömyyden tunne” huomauttaa professori Juhani Ilmarinen Suomen Työterveyslaitoksesta. Hän on tutkinut jo 1980-luvulta lähtien tieteellisesti ikääntymisongelmaa ja on Euroopassa tämän alan asiantuntijoita. ”Muihin maihin verrattuina me keskitymme enimmäkseen myönteisiin puoliin. Ikääntymiseen liittyvät kulut eivät meille ole tärkeimpiä kysymyksiä.”

Suomi kuuluu Euroopan kärkeen ikääntymisongelman käsittelytavassa. Kymmenen vuotta sitten oli yksi kolmesta 55-65-vuotiaista ansiotyössä, nyt on yksi kahdesta vastaavasti ansiotyössä.

Euroopan Unionissa on Suomen aktiivisten 55+:n lukumäärän kasvu korkein, seuraavana Alankomaissa.

Kasvu onkin tarpeellista, sillä ikääntymisen aiheuttama paine kasvaa. Tulevan kahdenkymmenen vuoden kuluessa 65+:n lukumäärä Suomessa melkein kaksinkertaistuu 40 % koko väestöstä. Kehitys jatkuu vielä sitä seuraavina vuosina hieman alle 50 prosenttiin.

Jo nyt on moni nykyinen työntekijä ohittanut 50. ikävuotensa. Neljännes vuosisataa sitten Suomessa alkoivat ensimmäiset toimenpiteet. Ne olivat nimenomaan tieteellisiä ja suuri osa oli varattu sosiaalilääketieteelliselle tutkimukselle. Tärkeä kysymys oli: miten pitää työtätekevä väestömme hyvässä kunnossa?

Viime vuosien aikana voi maa nauttia tuloksista. Niinpä Helsingin yliopistollisen sairaalan henkilökunta muunteli keskinäisiä työvuorojaan. Tutkija Tarja Hakolan mukaan vaikutukset hyvinvointiin ovat todella myönteiset. ”Ihmiset toimivat paremmin, ja työn ilmapääri parani. Mutta sairaanhoitajien fyysinen ja henkinen paine ei muuttunut. Varsinkin vanhempien henkilöiden kohdalla on paljon parannettavaa.”

Suomalaisilla on myös näppärä apuväline. Suomen Työterveyslaitoksella Ilmarinen on kehittänyt ns. ”Work ability-index’in” Selkeän kysymyslistan avulla voi henkilöstövirkaileja nyt saada kunnollisen käsityksen työntekijöidensä suorituskyvystä. Sillä tavalla selkiintyvät käytettyjen toimenpiteiden vaikutukset.

Vielä on kuitenkin koko maailma valloitettava. Huomattavaa on työntekijöiden valtava vastenmielisyyss osapäivätyötä kohtaan. Ainoastaan yksi kymmenestä suomalaisesta on osapäivätyössä, vastaavasti Alankomaissa yksi kolmesta. Alankomaat onkin Euroopan mestari siinä. Ei ole kulunut edes paria viikkoakaan siitä, kun 11.000 kuljettaja-ammattiliiton jäsentä bussiliikenteessä ja jätteidenhuollossa työskenteleviä, piti työseisauksen. Meistä se tuntuu vanhanaikaiselta. Lakkoilijat nimittäin vastustivat kiivaasti työnantajien aikomuksia ottaa enemmän osapäivätyöläisiä palvelukseen.

Sellainen menestysnumero kuin Nokia saa kansainvälistä kiitosta, mutta kotimaasaan kovaa kritiikkiä. Suomalaisten käsitysten mukaan joustaminen on viety äärimmäisyyksiin. ”Connecting People”-iskulauseella on matkapuhelimien valmistaja tehnyt itsensä tunnetuksi. ”Disconnecting Families” on etiketti, jonka ammattiliitto sille antaa.

Juuri Alankomaissa osapäivätyön katsotaan olevan mahdollisuus pitää ajan mittaan yhä useammat vanhenevat työntekijät pitempään ansiotyössä. Osa-aikaeläkesuunnitelmia toteutetaan vielä hyvin vähän käytännössä, mutta melkein kaikki ovat samaa mieltä siitä, että tällä tavalla voidaan käytännössä pitää kuusikymppisiä kauemmin ansiotyössä.

”Itsekukin on täysaikatyössä siellä. He eivät tosiaan kykene kuvittelemaan, mitä osa-aikatyö on,” sanoo Paul Staal, joku aika sitten vielä Arbo Unionin johtoon

kuuluva, mutta nykyään konsultti tämän Alankomaiden suurimman työehto- ja työtarkastuslaitoksen palveluksessa. Staal yrittää auttaa liikelaitoksia ja -yhtymiä ikääntymisongelman ratkaisussa. Häntä inspiroi suomalainen menetelmä, jota hän mielellään nimittää ”Slow management ’iksi”. Mutta se, ettei hyödynnetä osa-aikatyötä, on hänen mielestään menetetty hyvä mahdollisuus. Hänen mielestään on arkaistista suhtautua ongelmaan verrattain lääketieteellisesti. ”Jos syntyy stressiä, niin Alankomaissa yritetään toki ennemminkin ratkaista tilanne työnantajan ja työntekijän välillä. Täällä mennään päiväkausiksi hoitokeskukseen. Kuka senkin keksi?” Huolia vailla suomalaiset eivät ole. Työttömyys (9%) on korkea ikääntyvienkin keskuudessa. Maa ei ole yksin maailmantaloudessa. Liikemyritykset eivät ole sosiaalilaitoksia, joissa huoletta voi yhdessä vanheta.

Tapio Lahti joka on mukana valtakunnallisessa ikääntymisohjelmassa, Kestossa, painottaa, että likeyhtymien pitäisi panostaa vitaliiniin, mutta myös vakaaseen ikääntymiseen. ”Mutta miten on nyt? Pomosi voi olla esimerkiksi Englannissa ja tämän päivän työtoverit voivat jo huomenna olla poissa. Päivittäisessä käytännössä työ ei ole enää mikään vakaa tekijä. Tulevaisuuden suunnitelmien pitää siksi sekä kohottaa yhtymien tuotantoa, että parantaa työntekijöiden hyvinvointia,” on professori Ilmarisen mielipide. Mutta miten sitten kehitellä tällaisia suunnitelmia? Alankomaissa on melkein näkymätön komissio ”Grijs werkt” (Toimiva Harmaa),

jonka johdossa on Ed Nijpels, ja joka hallituksen nimissä innostaa likeyrityksiä pitämään ikääntyviä töissä. Mutta toisaalta juuri vltiovalta pani 57+-ikäisiä edulliselle ”Remkes-eläkkeelle”.

Totta kai, vuodesta 2004 lähtien on olemassa varhaiseläkettä koskeva ns. ”Museumpleinakkoord” (Kääntäjän huomautus: Nimi johtuu samana vuonna Amsterdamissa pidetystä suuresta ammattiliiton järjestämästä mielenosoituksesta). Mutta tämä on enimmäkseen ammattiliiton ja hallituksen välinen aseistettu rauha. Sosiaaliekonomisessa Neuvostossa työnantajat ja ammattiliitot kiistelevät kuukausikaupalla keskipitkästä jaksosta. Valtakunnallista toimintasuunnitelmaa ei ole. Suomalaiset ovat pidemmällä yksimielisyydessään. Mutta heilläkin on vielä maailma valloitettavanaan, Ilmarinen tunnustaa, varsinkin likeyritystasolla. ”Meillä on asiantuntemusta. Kysymys kuuluu: Voimmeko vakuuttaa kumppaneillemme, että todella teemme yhteistyötä? Siihen tarvitaan johtajuutta. Jaettu johtajuus, hyvä suoritus. Tehkäämme yhdessä, muuten ei toimi. En näe mitään muuta vaihtoehtoa.”

Liukuva Kansaneläke.

Suomessa on jo kahden vuoden ajan työntekijällä oikeus itse valita, milloin menee eläkkeelle. Ikäraja on 63 ja 68 vuosien välillä. Jokainen, joka pysyy ansiotyössä pitempään, voi ”ansaita” korkeamman korvauksen.

Ensimmäiset kokemukset ovat myönteisiä. Huomattavaa on, että raha sinänsä ei ole ratkaiseva seikka jäädä kauemmaksi ajaksi ansiotyöhön. Ennemminkin mainitsevat työntekijät valitsevansa tämän järjestelyn voidakseen osallistua, olla mukana.

Alankomaissa ovat hallitus ja ammattiliike juuri eilen pyyhkineet pöydältä vastaavanlaisen suunnitelman. Sosiaalieconomisen Neuvoston mielestä ei aika ole vielä kypsä kansaneläkkeen liukumiselle. Liian kallis, liian monimutkainen on tämä suunnitelma heidän mielestään. Neuvosto uskoo, etteivät vanhemmat ihmiset tämän vuoksi jää ansiotyöhön.

Mutta suomalainen menetelmä ei ole kuitenkaan vielä ihan poissa kuvioista. FNV-ammattijärjestöjen keskusliitto aikoo käsitellä näitä ideoita uudelleen jäseniensä kanssa. Työnantajien yhdistys VNO-NCW painotti eilen, että aihe on voitava ottaa mukaan Sosiaalieconomisen Neuvoston keskipitkää ajankohtaa koskevissa neuvoissa, mikä on vielä laajempi tuleviin vuosiin kohdistuva sosiaalieconominen neuvo. Ensimmäinen osa luovutetaan hallitukselle todennäköisesti ennen kesää, toinen osa kesäloman jälkeen.

**Copyright (c) 2006 Het Financiële  
Dagblad  
Julkaisupäivä: 18-3-2006.**

**Job Woudt**

Käännös: Eeva Kriek-Tuovinen

## Een Finse vakantie in Twente

De titel belooft misschien iets te veel, maar Finser kan een vakantie in Nederland nauwelijks zijn dan op het “Finspark Herikerberg” in Markelo. Heb je eenmaal je intrek genomen in één van de huizen op het park, dan kun je je echt in een Finse mökki wanen. De huizen zijn gebouwd door Finnen van echt Fins hout, en comfortabel ingericht. Je kunt lekker buiten op de veranda zitten, beschut tegen de felle zon of een mals regenbuitje. Het is een rustig park, geschikt voor wat oudere mensen zoals wij, maar ook voor mensen met jonge kinderen. Wij troffen het huis schoon en netjes aan, en toen we onze spullen hadden uitgepakt voelden we ons meteen thuis.

Op het terrein is sinds kort ook een Finse sauna, met een ruime zitkamer met keukentje (met espressoapparaat en koelkast), kleedruimte, wasruimte met prima douches, overdekte veranda, omheinde tuin en – uiteraard – een (elektrisch gestookte) sauna. Je kunt de sauna voor maximaal acht personen afhuren voor € 10,- per persoon, ook als je niet logeert op het park.

Het park ligt in één van de mooiste streken van Nederland, het coulissenlandschap van de Hof van Twente: een licht glooiend landschap met enkele heuvels, die uit



de ijsijd dateren. Bossen, heide, velden, akkers, gezellige dorpjes, kastelen. Kortom een ideaal gebied voor fiets-, wandel- en stokwandeltochten (waarom zouden we sauvakävely niet gewoon letterlijk vertalen, i.p.v. er een Engelse naam aan te geven?!). Vanuit het park kun je direkt lopend of op de fiets het bos in!



In de omgeving zijn diverse bewegwijzerde fietsroutes, zoals de vijfsterrentocht, die je eigenlijk in twee stukken (oost en west) moet fietsen, en de zeskastelentocht rond Diepenheim. Op de websites van de vvv's in de regio zijn meer - al of niet bewegwijzerde - routes te vinden. Verder is er een toeristische route voor automobilisten: de Hamaland-route, die ook de Achterhoek en het aangrenzende gebied in Duitsland aandoet.

Wij boften enorm met het weer, want we hebben een hele week heerlijk kunnen fietsen in de omgeving, en genoten van de prachtige vergezichten, stille bossen, leuke doorkijkjes, statige of wat eenvoudiger kastelen, en plaatsjes als Markelo, Delden, Diepenheim, en regelmatig - als vaste lijn in het gebied - het Twentekanaal.

Op onze tochten kwamen we op veel plaatsen bij boerderijen tafeltjes of kistjes tegen met pompoenen, kalebassen, zelfgemaakte jam, bloemen, planten, enz. Een leeg jampotje erbij, om het geld in stoppen. Vaak kon je de afgevallene appels gratis meenemen!  
Wij gaan er zeker nog een keer heen!

### Hans Adamse

Informatie:

<http://www.herikerberg.nl/>  
[http://www.natuurlijk.nl/wandelen/wandelen\\_twente.htm](http://www.natuurlijk.nl/wandelen/wandelen_twente.htm)  
[http://www.natuurlijk.nl/fietsen/fietsen\\_twente.htm](http://www.natuurlijk.nl/fietsen/fietsen_twente.htm)  
<http://www.vvvmarkelo.nl/>

## Suomala lainen loma Twentessä

Otsikko lupaa ehkä hieman liian paljon, mutta suomalaisempaa lomapaikkaa Hollannissa tuskin löytää kuin “Finspark Herikerberg” Markelossa. Kun olet saapunut johonkin lomakylän taloista, niin voit todella kuvitella olevasi suomalaisessa mökissä. Talot on rakennettu suomalaisen työvoiman avulla ja aidosta suomalaisesta puusta ja kalustus on mukava. Voit istua miellyttävästi ulkona verannalla, suojassa kovalta auringonpaisteelta tai sadekuuroilta. Lomakylä on rauhallinen paikka, sopiva hieman vanhemmille ihmisille kuten me mutta sopii myös lapsiperheille. Tullessamme talo oli siisti ja puhdas ja kun olimme purkaneet tavaramme, tunsimme olomme kotoisaksi.

Alueelle on äskettäin tullut myös suomalainen sauna, jossa on tilava oleskelutila sekä pikku keittiö (espresso-keittiminen ja jääkaappeineen), pukuhuone, pesuhuone erinomaisine suihkuineen, katettu veranta, aidattu puutarha ja – tietenkin (sähkö-) sauna. Saunaa voi vuokrata korkeintaan kahdeksalle hengelle hintaan 10,- euroa hengeltä, myös niiltä jotka eivät yövy lomakylässä.

Lomakylä sijaitsee eräällä Hollannin kauneimmista alueista, “Hof van Twente”:n kuliissinomaisessa maisemassa joka on loivasti kumpuilevaa jääkauden aikaista maisemaa. Metsää, niittyjä, nummimaata, peltoja, kodikkaita pikku kyliä, linnoja. Kaiken kaikkiaan ihanteellinen alue pyöräily-, kävely- ja sauvakävelyretkiä varten (miksi emme kääntäisi “sauvakävelyä” hollanniksi suoraan suomenkielisestä sanasta – sen sijaan että käyttäisimme englantilaista ilmaisua?!). Lomakylästä pääsee kävellen tai pyörällä suoraan metsään!

Ympäristössä on useita merkittyjä pyöräreittejä, kuten “viidentähden-retki”, joka oikeastaan pitäisi pyöräillä kahdessa

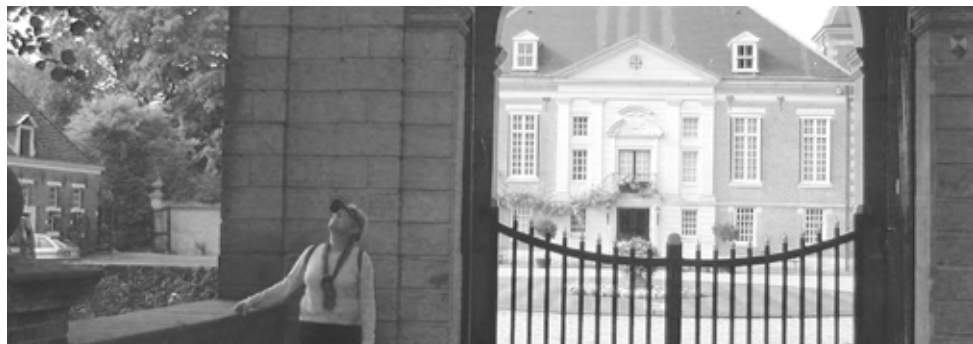
osassa (itä ja länsi) sekä “kuuden linnan retki” Diepenheimin ympäristössä. Alueen turistitoimistojen (V.V.V.) nettisivuilta löytyy lisää reittejä – joko merkittyjä tai ei. Lisäksi on vielä turistireitti autoilijoille: Hamaland-reitti, joka poikkeaa myös Achterhoek’iin sekä Saksan raja-alueelle.

Meillä oli todella onni sään suhteen sillä saatoimme pyöräillä ihanasti koko viikon ympäristössä ja nautimme upeista näköaloista, hiljaisista metsistä, kauniista kaukana siintävistä näkymistä, komeista tai vaatimattomimmista linnoista, kylistä kuten Markelo, Delden, Diepenheim, ja tasaisin väliajoin – kiinteänä linjana alueella – Twentekanaalista.

Tapasimme retkillämme monissa paikoissa maataloissa pöytiä tai laatikoita täynnä kurpitsoja, itsetehtyä hilloa, kukkia, kasveja jne. Tyhjä hillopurkki siinä vieressä johon voi panna rahan. Usein sai myös ottaa maahan pudonneita omenia ilmaiseksi mukaansa. Varmasti menemme sinne toisenkin kerran!

**Hans Adamse**

(käännös: Marjut Suvisaari)



# Inez Meter

Op dinsdag 26 september had ik een gesprek met Inez Meter, een Nederlandse dichter met veel sympathie voor Finland. Inez vervulde diverse bestuursfuncties in Gouda en heeft, samen met anderen, een Literair Café opgericht in Gouda, waar ze ook de allereerste stadsdichter was in 2003.

Ik had haar vooraf een lijstje gestuurd met wat vragen als mogelijke leidraad voor het gesprek. Mijn eerste vraag was iets over haar jeugd in de 30er jaren te vertellen. Glimlachend wees ze de vraag van de hand: “Dat heeft niets met kunst te maken”, oordeelde ze, maar toch kreeg ik haar in de praatstoel.

Inez werd in 1925 in Gouda geboren. Haar meisjesnaam “Meter” is een Friese familienaam, die daar al in de 17de eeuw voorkwam. Haar vader was grossier in chocolade en suiker in Gouda en ze was de oudste in het gezin met twee jongere broers. Ze trouwde in 1951 met haar levenspartner, Witte van Leeuwen, tekenaar, schilder, bekend als keramist. Ze kregen 4 kinderen, twee zoons en twee dochters.

Als kind al schreef ze gedichten, maar tot haar 50ste schreef ze die eigenlijk voor zichzelf. In 1975 stuurde ze na lang wikken en wegen onder haar meisjesnaam een aantal gedichten in voor een wedstrijd en totaal onverwacht kreeg ze de eerste prijs. Daarna trad ze naar buiten met haar werk. Al spoedig kwamen bij die gedichten haar zo eigen grafische druksels.



Ze koestert nog steeds de stokjes, die ze aan zee op het strand had gevonden, waarmee ze haar eerste afdrukken maakte bij een liefdesgedicht.

Hart en ziel zit in haar werk. Meestal maakt ze werk naar eigen inspiratie, maar soms ook als thema voor een tentoonstelling. Een voorbeeld liet ze zien van het thema “DOOS”, wat ze eigenlijk tot drie maal toe had geweigerd, maar toen ze uiteindelijk toch werd overtuigd om deel te nemen, kwam ze ijzersterk met indrukwekkende creaties. Zelfverzekerd spreekt ze over haar werk. Gedichten hebben een visuele uitdrukking nodig. Met dunne of dikke pennen, met lettergrootte, met de kleur van de inkt en zelfs de papiersoort bepaalt ze de sfeer van haar gedichten.

Inez werd een Finland-fan, toen ze in 1982 bij Pander in Den Haag de hoofdprijs won in de vorm van een Finnair retourticket Amsterdam - Helsinki. Het is typerend

voor haar, dat ze eerst in mei dat jaar met de Finnjet naar Helsinki ging om te weten wat voor land het was, voor ze bijna 4 maanden later in september met Finnair uiteindelijk naar Ivalo vloog, omdat ze Helsinki al had gezien. Het landschap van Finland heeft haar zo geïnspireerd, dat daar gedichten ontstonden. “Het licht, het water en het hout is daar zo bijzonder” zei Inez, terwijl ze me haar plakboek liet zien met foto’s, notities, ansichtkaarten, tramkaartjes en alle mogelijke bonnen, servetjes en papiertjes verzameld van die reis. Voor iedere Fin een leuke verzameling van niemendalletjes die je eigenlijk zou hebben weggegooid.

Toen in Aviisi een oproep stond voor kunstenaars die iets met Finland hadden, was Inez vast besloten om mee te doen. Ze heeft aan alle Pesä tentoonstellingen meegedaan. In 2003 zijn in Aviisi enkele van haar gedichten verschenen met de vertaling van Eeva-Marja Stout-Kahila.

Nu is Inez met een heel ander project bezig: gedichten schrijven op een etsplaat in spiegelschrift. We lachen en ik probeer zelf in spiegelschrift te schrijven. Dat valt niet mee! En met de linker hand van rechts naar links? Lukt ook niet, het worden hoekige krabbels. Dat wordt een hele uitdaging.

Inez neemt afscheid van Pesä, maar blijft wel erelid van de groep.

We gaan nog naar haar atelier, waar een drukpers staat met haar laatste gedicht, klaar om gedrukt te worden. Ze toont een dik handgebonden boek met handgescheppt papier, waarin ze al heel wat gedichten en druksels heeft gemaakt, los uit de hand. Een unieke verzameling gaat dat worden!

Ze laat een ander handgemaakt boekje zien. Een samenwerkingsproduct van een fotograaf, een dichter, een drukker en een boekbinder: uitgevaren

We praten nog even na met een glaasje Franse witte wijn, lekker op dronk van het jaar 2003 en dan zegt ze in antwoord op mijn vraag of ze nog een wijsheid of goede raad voor ons heeft: “Dicht bij jezelf blijven”.

September 2006,

**J.P. Verasdonck**

---

## Inez Meter

**H**aastattelin syyskuussa Inez Meteriä, hollantilaista runoilijaa, joka tuntee sympatiaa Suomea kohtaan. Inez on ollut monessa mukana Goudan kaupungissa, mm. yhtenä kirjallisuuskahvilan perustajana. Siellä hänet sitten valittiinkin ensimmäiseksi kaupunginrunoilijaksi vuonna 2003.

Olin valmistaunut haastatteluun lähettämällä listan kysymyksiä keskustelumme perustaksi. Ensimmäinen kysymyksen koski hänen nuoruuttaan 30-luvulla. Hymyssä suin hän viittasi kysymystä kintaalla vastaamalla, ettei aiheella ole mitään tekemistä taiteen kanssa. Onneksi sain hänet kuitenkin puhumaan ajasta.

Ines syntyi vuonna 1925 Goudassa. Hänen tyttönimensä “Meter” on alkuperältään friisiläinen, ja sen juuret ovat peräisin 1600-

luvulta. Hänen isänsä oli Goudan alueen suklaan ja sokerin tukkukauppias. Inez oli perheen lapsista vanhin. Hänellä on kaksi nuorempaa veljeä. Inez meni naimisiin vuonna 1951 piirtäjä-taidemaalari-keramisti Witte van Leeuwenin kanssa. Heille syntyi kaksi poikaa ja kaksi tyttärtä.

Inez oli kirjoittanut runoja itselleen jo lapsesta lähtien aina 50-vuotiaaksi asti. Vuonna 1975 hän lähetti pitkään emmittyyään tyttönimellään muutamia runoja erääseen kilpailuun, jonka hän suureksi yllätyksekseen voitti. Sen jälkeen hän on etsinyt töilleen enemmänkin julkisuutta.

Jo alkuvaiheessa runoihin liitettiin graafisia kuvituksia. Ineksen meren rannalta löytämät puunpalat ovat hänen aarteitaan, joilla hän painoi ensimmäiset rakkausrunojensa kuvitukset. Hänen työnsä saa alkunsa hetken inspiraatiosta tai esim. tulevan näyttelyn teeman pohjalta. Esimerkkinä tästä mainittakoon laatikkoteema-aiheinen näyttely, johon osallistumiseen hän oli kolmeen otteeseen kieltäytynyt. Lopulta hänet kuitenkin onnistuttiin taivuttelemaan mukaan, ja niinpä Inez sitten saapuikin näyttelypaikalle mukanaan vahvoja, hienoja aiheeseen liittyviä töitä. Inez kertoo itsevarmasti töistään. Runot kaipaavat seurakseen konkreettisemmän ilmauksen; ohuet tai paksum siveltoimella maalatut kirjaimet, niiden koko, musteen väri ja jopa paperin laatu luovat tunnelmaa hänen runoilleen.

Inez rakastui Suomeen voitettuaan edestakaisen lentomatkan Amsterdamista Helsinkiin vuonna 1982. Tyypillistä

hänelle oli valmistautua palkintomatkaan matkustamalla sitä ennen toukokuussa Finnjetillä Helsinkiin katsastamaan paikkaa jo etukäteen. Neljä kuukautta myöhemmin palkintomatka jatkuikin Ivaloon, koska Helsinki tulikin jo nähtyä. Suomen luonto inspiroi Ineztä jatkamaan runotuotantoa. Valo, vesi ja puu ovat hänen mukaansa niin hienoja siellä. Vuonna 2003 Aviisissa julkaistiin useampaan otteeseen Eeva-Marja Stot-Kahilan suomentamia runoja hänen kokoelmistaan.



Tällä hetkellä Inezillä on meneillään uusi projekti: runojen kirjoittaminen etsauslevylle peilikuvana. Asialle naureskeltuamme yritän itsekkin kirjoittaa peilikuvaa. Se onkin vaikeampaa kuin kuvittelin! Ja vielä vasemmalla kädellä oikealta vasemmalle? Ei ota onnistuakseen, tuloksena on vain epämääräisiä harakanvarpaita. Tässäpä onkin haastetta kerrakseen!

Nähtyään ilmoituksen Aviisissa, jossa etsittiin taiteilijoita, joilla oli jotain yhteistä Suomen suhteen, Inez päätti heti ilmoittautua. Hän on ollut osallisena Pesän

kaikissa näyttelyissä.

Inez on jättämässä aktiivista osallistumista taiteilijaryhmä Pesän toiminnassa, mutta pysyy sen kunniajäsenenä.

Käymme vielä Inezin ateljeessa, missä painokone on valmiina painamaan hänen uusinta runoiaan. Hän näyttää suurta käsin nidottua kirjaa, jonka sivut ovat käsin tehtyä paperia ja jossa on jo monta vapaalla kädellä kirjoitettua runoa ja painokuvaa. Siitä tulee ainutlaatuinen kokoelma! Hän näyttää vielä toisenkin hienon käsin tehdyn kirjan, joka on syntynyt valokuvaajan, runoilijan ja kirjansitojan yhteistyönä. Siemällessämme valkoviiniä haluaisin vielä kuulla minkälaisen elämänohjeen Inez voisi meille antaa. “Ole oma itsesi!”

Syyskuussa 2006,

**J.P. Verasdonck**

Käännös: Minna Rätty

---

## Brieven van lezers

**E**en nieuwe rubriek. Hopelijk regelmatig gevuld met uw blijde, boze, opgetogen, enz. meningen over de inhoud van Aviisi.

Als eerste: ook betrekkelijk is betrekkelijk!  
Een reactie op “Alles is betrekkelijk” in nummer 3 van dit jaar.

*Van: Martin Pronk*

*Onderwerp: Alles is betrekkelijk*

*Inderdaad. Betrekkelijk*

*Hou nu toch eens op met het eeuwig gezeur over de “gemiddelde” Nederlander, die zogenaamd “de stilte schijnt te moeten vullen met woorden”, dat dan bij de Finnen een stressgevoel oproept.*

*U heeft volkomen gelijk dat de Nederlanders meer praten dan de Finnen, maar dat weten we nu zo langzamerhand wel. Zo zou ik na elk bezoek aan Finland, zakelijk en privé, een stukje kunnen schrijven in Aviisi dat de Finnen, als ze wat gedronken hebben, wat praten betreft (of beter, lallen) zeker niet onderdoen voor de Nederlanders. En drinken kunnen ze, de Finnen! Waar ik in Finland ook ga of sta, er is altijd wel een dronkenlap die mij ongevraagd aanspreekt. Gelukkig versta ik hun luide wartaal niet.*

*De zo geroemde stilte is trouwens ook maar betrekkelijk. Ik heb nu een paar zomers een huisje gehuurd op verschillende locaties aan de Finse meren. Overdag hoor ik niets anders dan “Äiti, kato”, en later, als de kindertjes naar bed zijn, gaan de flessen open en hoor ik tot diep in de nacht het gebrul van de ouders.*

*‘s Lands eer, ‘s lands wijs zullen we maar zeggen.*

*Met zomerse groeten,  
Martin Pronk*

# Lukijalta

**T**ämä on uusi rubriikki. Toivottavasti saamme palautteeksi uusia iloisia, vihaisia, innostuneita tai muunlaisia mielipiteitä Aviisin sisällöstä. Ensimmäisenä aiheena: Myös suhteellinen on suhteellista! Tämä on mielipide aiheelle “Kaikki on suhteellista”, joka oli luettavissa tämän vuoden Aviisin numerossa 3.

*Kirjoittaja: Martin Pronk*  
*Aihe: Kaikki on suhteellista*

*Tosiaankin. Suhteellista. Lopettakaa jo ainainen vouhotus “keskiverto” hollantilaisesta, joka muka tuntee velvollisuudekseen “täyttää hiljainenkin hetki sanoilla”, mikä taas suomalaisista tuntuu stressaavalta.*

*Olette aivan oikeassa sen subteen, että hollantilaiset puhuvat enemmän kuin suomalaiset, mutta emmeköhän me kaikki jo sen tiedä. Minäkin voisin kirjoittaa jokaisen työ- tai yksityismatkan päätteeksi artikkelin Aviisiin suomalaisista: Miten paljon pulinaa suomalaisesta irtoaa alkoholin nauttimisen seurauksena, eikä hän silloin kyllä jää toiseksi hollantilaiselle. Ja juomisen taidon suomalaiset kyllä osaavat! Missäpäin Suomea olenkin, paikalle ilmestyy aina joku kännikala, joka aloittaa keskustelun, halusinpa sitä tai en. Onneksi en ymmärrä heidän kovaäänisestä sammaltamisestaan sanaakaan.*

*Tämä kuuluisa hiljaisuus on myöskin suhteellista. Olen parina viime kesänä vuokrannut mökkejä Suomen eri järvien rannoilta. Päivisin kuulen jatkuvasti “Äiti, kato”, ja myöhemmin lasten mentyä nukkumaan kuulen pullojen avautuvan, minkä jälkeen aikuisten aiheuttama meteli jatkuu myöhään yöhön.*

*“s Lands eer, ‘s lands wijs”, kuten hollantilainen sananlasku sanoo.*

*Kesäterveisitä!*  
*Martin Pronk*

Käännös: Minna Rätty



# Column: Finland en Japan

Eind september keek ik op mijn hotelkamer in Helsinki naar de Finse televisie. Een vriendelijke interviewer was in gesprek met een Finse man en zijn zwangere Japanse vrouw. Ze woonden in Tornio. De man kwam daar vandaan en zijn vrouw was opgegroeid in Tokio. In het voorjaar, na de geboorte van het kind, vertelde de Japanse in vloeiend Fins, was zij van plan kersenbomen te planten in hun tuin in Tornio. De vrouw verlangde naar kersenbloesem die de Japanners zo na aan het hart ligt. In hetzelfde programma zag ik een Finse die een hoog niveau had bereikt in het Japanse bloemschikken en werd er door Finnen een demonstratie in Kendo gegeven, een Japanse traditionele vechtsport.

Op weg naar huis kocht ik op de luchthaven een paar potjes Baltische haring. Voor mij in de rij bij de kassa stonden een paar Japanse vrouwen vacuüm verpakte zalmen af te rekenen, waarbij zij in vloeiend Japans door een jonge Finse man geholpen werden. Normaal zou mij dit allemaal niet zo opgevallen zijn, maar omdat ik zelf in mei Japan bezocht, viel het mij op dat een Fin op zo'n natuurlijke manier met het Japans omging en dat in bovengenoemd televisieprogramma een Japanse zo goed Fins sprak. De uitspraak van het Fins lijkt voor Japanners weinig

problemen op te leveren. Waarschijnlijk is dat omgekeerd ook zo. Maar waarschijnlijk hebben Japanners en Finnen meer met elkaar gemeen dan de uitspraak van hun taal alleen.

Het was ons tijdens een architectuurexcursie zowel in Tokio als in Kyoto opgevallen dat in design winkels de serviezen van Arabia en het glaswerk van Iittala vooraan in de schappen stonden. Ook kwamen wij in beide steden een winkel van Marimekko tegen. Finse vormgeving slaat kennelijk aan bij de Japanners. Dat is wel te begrijpen. De Finse kunstnijverheid staat bekend om haar heldere op doelmatigheid gerichte vormen zonder opsmuk. Dat moet de Japanners wel aanspreken. Ook zij streven in hun gebruiksvoorwerpen naar eenvoud, zuiverheid en functionaliteit. Een leuk voorbeeld van de bijna letterlijke overeenkomst tussen Finse en Japanse gebruiksvoorwerpen zijn de houten dozen en doosjes van finer met hun geraffineerde houtverbindingen.

Ook in de architectuur zijn duidelijke overeenkomsten tussen het Finse en het Japanse bouwen. Niet letterlijk overigens. In Japan vindt je geen blokhuut bouw zoals in Finland en de manier waarop in Japan ruimtes in traditionele woningen zijn geschakeld is totaal niet te vergelijken met die in de Finse houtbouw. Hetzelfde geldt voor de overgang tussen binnen en buiten. In Japan is die scheiding heel dun, soms alleen rijstpapier en een groot deel van het jaar is die scheiding weggeschoven. Onvoorstelbaar natuurlijk in het Finse klimaat. Nee, er zijn grote



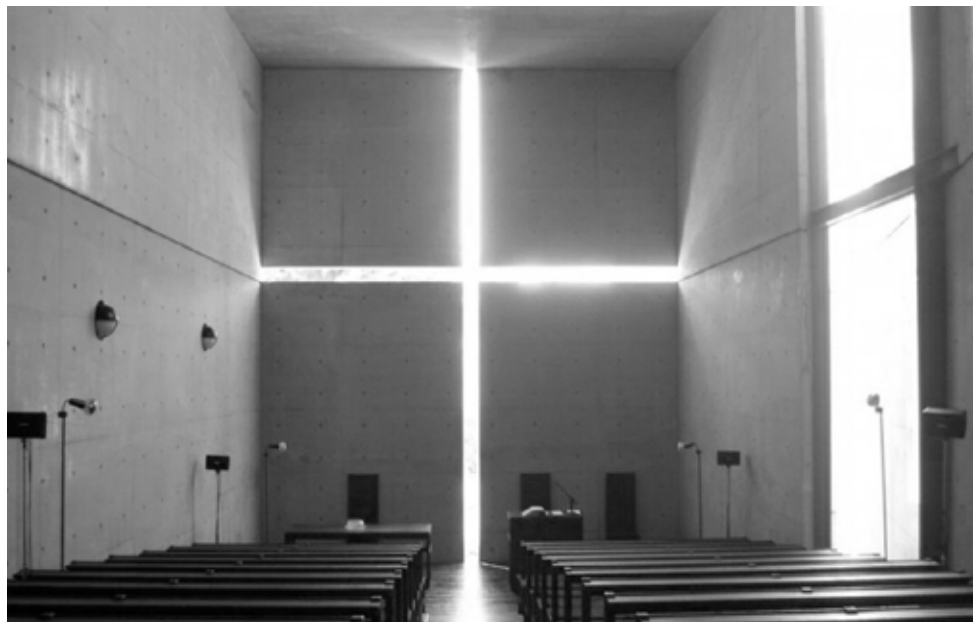
verschillen, maar de overeenkomsten zijn er ook en die zitten vooral in de soberheid van de ruimten en de zuiverheid van het materiaalgebruik. In beide landen is hout het bouw materiaal bij uitstek en is er een lange traditie in het maken van houtverbindingen zonder dat daar een spijker aan te pas komt. Net als bij de doosjes die ik hiervoor noemde. In de moderne architectuur van Finland en Japan valt ook die zuiverheid van vorm en materiaal op en bovenal een perfectionisme in het ontwerpen en maken die elders zelden gehaald wordt. Toewijding van Finse en Japanse ontwerpers en bouwers is hier het sleutelwoord. Evenals de ambitie iets te maken dat subliem is.

Japanners en Finnen herkennen iets in elkaar en elkaars werk. Dat is duidelijk. Het werk van de ontwerpers van Tempeläukirkko, de architecten

Timo en Tuomo Suomalainen, is in Japan uitgebreid gepubliceerd. Van de Finse kant heeft de Japanse architect Tadao Ando al jaren geleden een belangrijke prijs voor zijn werk gekregen.

Zelf vond ik het fascinerend om in een land te zijn dat in zo veel opzichten totaal anders is dan alles wat ik eerder gezien heb en dan zo vaak te moeten denken aan dat andere land, dat niet mijn vaderland is, maar dat ik in de loop der jaren goed heb leren kennen. Twee landen die zo ver uit elkaar liggen en waar de omstandigheden en cultuur zo verschillend zijn, maar waar kennelijk een zelfde soort onderstroom aanwezig is.

**Carel van Bruggen**



# Kulumni: Suomi ja Japani

Syyskuun lopulla Helsingissä katsoin hotellihuoneessani Suomen televisiota. Eräs ystävällinen haastattelija oli keskustelussa suomalaisen miehen ja hänen lastaodottavan japanilaisen vaimonsa kanssa. He asuivat Torniossa. Mies oli sieltä kotoisin ja hänen vaimonsa oli kasvanut aikuiseksi Tokiossa. Ensi keväänä, lapsen syntymän jälkeen, kertoi japanilaisvaimo sujuvasti suomeksi, oli hänen tarkoituksensa istuttaa kirsikkapuita heidän puutarhaansa. Vaimo ikävöi kirsikankukintaa, sehän on japanilaisille lähellä heidän sydäntään. Samassa televisio-

ohjelmassa näin erään suomalaisnaisen, joka oli saavuttanut korkean tason japanilaisessa kukkienasettelussa, ja ohjelmassa antoivat suomalaiset näytteen 'kendo'sta, perinteisestä japanilaisesta taistelu-urheilusta.

Kotimatalla ostin lentokentältä mukaani pari sillipurkkia. Edelläni kassajonossa seisoi pari japanilaista naista tyhjiöpakattuja lohiansa maksamassa. Kassalla heitä palveli suomalainen nuorimies sujuvasti japaniksi. Tavallisesti en olisi tuota juurikaan huomannut, mutta koska itse olin juuri toukokuussa käynyt Japanissa, kiintyi huomioni siihen, että suomalainen pystyi niin luonnolliseen kanssakäymiseen japanilaisten kanssa ja että ohjelmassa japanilaisnainen puhui niin hyvin suomea. Suomenkielen ääntäminen ei näytä tuottavan vaikeuksia japanilaisille, ja todennäköisesti näin on myös päinvastoin.



afbeeldingen: werk  
van de Japanse  
architect Tadao Ando

Mutta varmastikin japanilaisilla ja suomalaisilla on muutakin yhteistä kuin toistensa kielten ääntämisen helppous.

Arkkitehtuurimatkan aikana Japanissa näimme niin Tokiossa kuin Kiotossakin, että design-kaupoissa Arabian astiat ja Iittalan lasit olivat näyttävästi esillä. Molemmissa kaupungeissa törmäsimme myös Marimekon myymälään. Suomalainen muotoilu ilmeisesti koskettaa japanilaisia. Se on sinänsä ihan ymmärrettävää. Suomalainen taidekäsityö on tunnettua selkeistä ja tarkoituksenmukaisista muodoista ilman turhia koristeluja. Se puhuttelee tietysti japanilaisia. Hekin pyrkivät käyttöesineissään yksinkertaisuuteen, puhtauteen ja käytännöllisyyteen. Hauska esimerkki suomalaisen ja japanilaisen käyttöesineen lähes kirjaimellisesta samanlaisuudesta ovat puiset laatikot ja viilusta tehdyt pikku rasiat hienostuneine puuliitoksineen. Myös arkkitehtuurissa on selviä yhtäläisyyksiä suomalaisessa ja japanilaisessa rakentamisessa. Ei kuitenkaan aivan kirjaimellisesti. Japanissa ei tunneta hirsirakennetta sellaisena kuin Suomessa, ja tapaa, jolla tilat perinteisessä japanilaisessa asuinrakennuksessa on ryhmitelty ei voi verrata suomalaiseen puutaloon. Sama koskee sisä- ja ulkotilojen liittymistä toisiinsa. Japanissa sisä- ja ulkotilaa erottaa usein vain ohut riisipaperiovi ja suuren osan vuodesta on sekin työnnetty sivuun. Tämä ei tietenkään tule kysymykseen Suomen ilmastossa. On siis suuria eroja, mutta yhtäläisyyksiäkin on, ja ne ovat lähinnä tilojen selkeydessä ja materiaalien aitoudessa. Molemmissa maissa on puu rakennusmateriaalina

vertaansa vailla ja niissä vallitsee pitkä perinne tehdä puuliitoksia ilman yhtäkään naulaa. Samoin kuin rasioissa, joista edellä mainitsin.

Myös Suomen ja Japanin nykypäivän arkkitehtuurissa herättää huomiota muodon ja materiaalien puhtaus ja ennen kaikkea suunnittelun ja rakentamisen pikkutarkkuus, mitä harvoin muualla tapaa. Suomalaisten ja japanilaisten suunnittelijoiden ja rakentajien antaumus työhönsä on tässä avainsana. Samoin kuin kunnianhimo saada aikaan jotain korkeatasoista.

Japanilaiset ja suomalaiset tuntevat jotain toisissaan ja toistensa työssä. Se on ihan ilmeistä. Temppliaukion kirkon suunnittelijoiden, arkkitehtiveljesten Timo ja Tuomo Suomalaisen töitä on julkaistu laajalti Japanissa. Suomessa sai japanilainen arkkitehti Tadao Ando jo vuosia sitten tärkeän tunnustuspalkinnon työstään.

Minusta oli erittäin kiehtovaa olla maassa, joka niin monessa suhteessa on täysin erilainen kuin mitä aiemmin olen nähnyt ja jossa kuitenkin niin usein tulin ajatelleksi sitä toista maata, joka ei ole isänmaani, mutta jonka olen vuosien kuluessa oppinut hyvin tuntemaan. Kaksi maata, jotka sijaitsevat niin kaukana toisistaan ja missä olosuhteet ja kulttuuri ovat niin erilaiset, mutta missä jotenkin tuntuu olevan sama pohjavire.

**Carel van Bruggen**

(käännös Pirkko van Bruggen)

# Uitnodiging Fins onafhankelijkheidsfeest

Zaterdag 9 december 2006 vieren wij in aanwezigheid van ambassadeur Mikko Jokela en zijn vrouw de 89ste verjaardag van de Finse onafhankelijkheid in de monumentale binnenstad van Leiden. Aan de voet van de ruïne van de Burcht hebben wij in restaurant 'Het Koetshuis de Burcht' een dinerdantsant voor u georganiseerd.

**Het programma voor deze feestelijke avond met live-muziek is als volgt:**

- 18.00 -19.00**      **Ontvangst** in het Koetshuis de Burcht onder het genot van een welkomstdrankje. Tevens mogelijkheid tot korte rondleiding in en vooral op de ruïne van de Burcht.
- 19.00- 23.30**      **Dinerdantsant** met als muzikaal hoogtepunt een live optreden van de Finse zanger-troubadour Jani Wickholm (zie artikel elders in Aviisi).

Kleding code: feestelijk.

De prijs voor het diner bedraagt € 47,50 voor een VNF-lid en partner, € 25,00 voor een jeugdlid en partner en € 66,50 voor niet-leden. Bij de prijs inbegrepen zijn een welkomstdrankje, een viergangen-diner met wijnarrangement en koffie met friandises. Overige dranken zijn voor eigen rekening.

Aanmeldingen voor het onafhankelijkheidsdiner graag zo spoedig mogelijk, uiterlijk voor 2 december, per e-mail naar [info@vnf.nu](mailto:info@vnf.nu) of schriftelijk naar Rhijngeesterstraatweg 197, 2343 BW Oegstgeest. Vergeet niet uw naam en adres en het aantal personen te vermelden. Ook kunt u aangeven om met een groep aan één tafel geplaatst te worden. Het aantal plaatsen is beperkt, dus meldt u zich tijdig aan. Uw betaling maakt u gelijktijdig met de aanmelding over naar rekeningnummer 54.92.86.705 ten name van Vereniging Nederland-Finland, Zeist o.v.v. 'Onafhankelijkheidsfeest'.

Adres: Het Koetshuis de Burcht  
Burgsteeg 13  
2312 JR Leiden  
071-5121688/\*5130338  
[www.koetshuisdeburcht.nl](http://www.koetshuisdeburcht.nl)

WELKOM!

## 35

# Kutsu itsenäisyyspäivän illallistanssiaisiin

**L**uantaina 9. joulukuuta viettää Alankomaat-Suomi Yhdistys Suomen itsenäisyyden 89-vuotisjuhlaa Leidenin historiallisessa keskustassa, kunniavieraana suurlähettiläs Mikko Jokela vaimoineen. Illallistanssiaiset järjestetään Burchtin raunion juurella sijaitsevassa ravintola ‘Het Koetshuis de Burcht’issä.

## Illan ohjelma on seuraava:

- klo 18.00 – 19.00** Vieraiden vastaanotto ja tervetuliaisjuoma Koetshuis de Burcht’issä. Mahdollisuus osallistua pienelle kiertokäynnille Burcht’in raunioille.
- klo 19.00 – 23.30** Illallistanssiaiset. Musiikillisena kohokohtana suomalainen trubaduuri Jani Wickholm kitaroineen

Pukeutumiskoodi: juhlava

Illan hinta on yhdistyksen jäsenelle ja hänen partnerilleen € 47,50, nuorisojäsenelle ja partnerille € 25.00 ja muille € 66,50. Hintaan sisältyy tervetuliaisjuoma, neljän ruokalajin illallinen, viini sekä kahvi pikkuherkkuineen. Muut juomat omaan laskuun.

Ilmoittaudu mahdollisimman pian – paikkojen määrä on rajoitettu – ja viimeistään 1.12.2006 sihteerille sähköpostitse [info@vnf.nu](mailto:info@vnf.nu) tai kirjallisesti osoitteeseen Rhijngesterstraatweg 197, 2343 BW Oegstgeest. Muista ilmoittaa nimesi ja osoitteesi. Voit myös varata pöydän ystäviesi kanssa. Ilmoita silloin kaikkien nimet. Maksu suoritetaan samanaikaisesti tilille 54.92.86.705, Vereniging Nederland-Finland, Zeist, viitteeksi ‘Itsenäisyyspäivä’.

Ravintolan osoite: Het Koetshuis de Burcht  
Burgsteeg 13  
2312 JR Leiden  
071-5121688/\*5130338  
[www.koetshuisdeburcht.nl](http://www.koetshuisdeburcht.nl)

# Uuden vuoden vastaanotto

A lankomaat - Suomi yhdistyksen,  
Suomen suurlähetystön ja  
Merimieskirkon yhteinen uuden vuoden  
vastaanotto Merimieskirkolla  
Rotterdamissa **sunnuntaina 14.01.2006**  
kello 16.00.

Osoite: 's-Gravendijkwal 64,  
3014 EG Rotterdam

Ilmoittautumiset viimeistään maanantana  
08.01.2007 mennessä.  
puh. 010 - 436 61 64

Tervetuloa toivottamaan hyvää  
vuodenalkua niin vanhoille kuin uusille  
tuttaville viinin, suupalojen ja musiikin  
höystämänä!

TERVETULOA!

# Nieuwjaars- receptie

D e Nieuwjaarsreceptie van de  
Vereniging Nederland - Finland,  
De Finse ambassade en De Finse  
Zeemanskerk is op **zondag 14 januari**  
**2007** in de Finse Zeemanskerk in  
Rotterdam om 16.00 uur.

Adres: 's-Gravendijkwal 64,  
3014 EG Rotterdam

De aanmeldingen graag uiterlijk op  
maandag 8 januari 2007,  
tel. 010 - 436 61 64.

U bent van harte welkom om aan oude en  
nieuwe bekenden een gelukkig nieuwjaar te  
wensen, onder het genot van een hapje en  
een drankje en omlijst door muziek!

WELKOM!

2007!







**HYVÄÄ  
JOULUA!**

**VROLIJK  
KERST-  
FEEST!**

# World Comics Finland

Op 3 juni j.l. had ik een afspraak met striptekenaar Leif Packalén in het Haarlemse 'Carlton Square Hotel' in verband met een kunstproject voor school. Leif was in Haarlem om een lezing te houden over zijn organisatie, World Comics Finland, tijdens de Stripedagen. Een paar weken van tevoren heb ik hem een mailtje gestuurd met de vraag of ik hem daar kon interviewen over zijn organisatie en over strips in het algemeen. Binnen een dag kreeg ik een positief mailtje terug, met meteen al de juiste plaats, datum en tijd. Hoezo Finse gastvrijheid?

Na een 2 uur durend gesprek was ik behoorlijk onder de indruk van wat hij met zijn organisatie voor ogen heeft. Het is een organisatie, die

de bevolking in kleine dorpjes in derde wereld landen wil leren communiceren via striptekeningen. Het klinkt best logisch, omdat er bijna alleen maar analfabeten wonen, maar de uitvoering is nog een flinke en dure klus. Het uiteindelijke doel van de organisatie is dus de communicatie in achtergebleven gebieden op gang te brengen, door personen in het dorp strips te leren tekenen, die daarmee de dorpsgenoten kunnen waarschuwen voor eventuele gevaren of informeren over wat er gaande is in de regio. Dergelijke projecten zijn ook door anderen opgezet, maar WCF lijkt een heel belangrijke factor te hebben ingezet: de mensen uit de regio zelf; het sterke punt daarin is,

dat je de strips zo maakt, dat ze begrijpelijk zijn voor de plaatselijke bevolking, en die manier is overal anders. Een continentale of wereldse methode zou niet werken, simpelweg omdat de mensen en voorwerpen per land of zelfs regio verschillen, het spreekt de lokale bevolking dan niet meer aan.



Dit alles is opgezet door Leif Packalén uit Vantaa en een aantal collega-striptekenaars, die allemaal, op geheel vrijwillige basis, proberen hun steentje bij te dragen aan de ontwikkeling van derde wereld landen. Ze zijn ermee begonnen in 1997 en er zijn al echt successen geboekt, tal van Afrikaanse en Indiase dorpen kunnen nu veel betere informatie verschaffen aan de inwoners door middel van de “Grassroots-comics”, zoals de strips genoemd worden.

Aangezien het een organisatie is, die niet is te vergelijken met andere hulporganisaties, is het voor WCF erg lastig om subsidies of ontwikkelingsgeld te krijgen. Ze zijn dus helemaal afhankelijk van zelf verdiend geld of donaties. Dat kan gewoon geld zijn maar ook papier, tekenmateriaal of zelfs kopieerapparaten, want die hebben ze in Afrika en India ook niet in overvloed.

Bent u bereid tot het doen van een donatie of wilt u meer informatie, kijk dan even op de site of neem contact op met mij of met Leif.

website:

<http://www.worldcomics.fi>

contact:

World Comics Finland  
Vanamontie 4 E 156  
01350 Vantaa  
Finland

e-mail: [spl-fbf@suomi24.fi](mailto:spl-fbf@suomi24.fi)

of [leif.packalen@worldcomics.fi](mailto:leif.packalen@worldcomics.fi)

**Cedrick van der Aar**

# World Comics Finland

Kesäkuussa minun onnistui sopia haastattelusta sarjakuvapiirtäjä Leif Packalénin kanssa Haarlemin Carlton Square -hotellissa kouluni taideprojektin tiimoilta. Leif oli Haarlemissa pitämään luennon organisaatiostaan World Comics Finland Haarlemin Sarjakuvapäivillä. Pari viikkoa aiemmin olin tiedustellut häneltä mahdollisuutta haastatteluun. Vuorokauden sisällä sain sähköpostiini positiivisen vastauksen, jossa aika ja paikkakin oli jo lyöty lukkoon. Mikä ihmeen suomalainen vieraanvaraisuus?

Kaksi tuntia kestäneen haastatteluni aikana vakuutuin hänen organisaationsa tavoitteesta. Organisaatio haluaa opettaa pienten kolmansien maiden kylien asukkaita kommunikoimaan sarjakuvien välityksellä. Kuulostaa loogiselta, koska kyseessä on enimmäkseen luku- ja kirjoitustaidottomia, mutta sen toteuttaminen on suureellinen ja kalliss toimenpide. Pää tavoite on siis edistää syrjäisten alueiden ihmisten välistä kommunikaatiota opettamalla asukkaita piirtämään sarjakuvia, joiden kautta he voivat esim. Varoittaa toinen toisiaan mahdollisista vaaroista, tai kertoa mitä milläkin alueella tapahtuu. Samanlaisia aloitteita on tehty ennenkin, mutta WCF on lisännyt aiheeseen tärkeän pointin: paikalliset asukkaat. He itse vastaisivat

sarjakuvien tuotannosta, mikä lisäisi niiden ymmärtämistä. Tämä ei ole kaikkialla sama. Maanosan tai mailman kattavaa sarjakuvaa ei kaikkialla ymmärretä samalla tavalla siitä yksinkertaisesta syystä, että ihmiset ja esineet eivät ole koko maailmassa tai edes koko maanosassa samanlaisia. Silloin asia ei puhuttele ihmisiä.

Vantaalta kotoisin oleva Leif Packalén yhdessä kollega-sarjakuvapiirtäjien kanssa yrittää täysin vapaaehtoisesti kantaa korttansa kekoon kolmansien maiden ihmisten puolesta. He aloittivat työnsä vuonna 1997 ja ovat jo saavuttaneet menestystäkin. On olemassa afrikkalaisia ja intialaisia kyliä, joissa tiedon kulkua asukkaille on saatu parannettua huomattavasti n.s. "Grassroots-comics"-sarjakuvien kautta.

Organisaatiolle, jota on mahdotonta verrata muihin apua tarjoaviin organisaatioihin, on lähes mahdotonta

saada mitään toimintatukea. He ovat siis täysin riippuvaisia omista tuloistaan tai lahjoituksista. Lahjoitus voi olla rahaa, mutta myös paperia tai piirustustarvikkeita. Jopa kopiokoneet ovat tarpeen, niitä kun ei ole aina tarjolla Afrikassa tai Intiassa. Halutessanne tukea organisaatiota tai saada lisää informaatiota kehottaisin käymään organisaation kotisivuilla tai ottamaan yhteyttä joko minuun tai Leifiin.

website:  
<http://www.worldcomics.fi>

contact:  
World Comics Finland  
Vanamontie 4 E 156  
01350 Vantaa  
Finland

e-mail: [spl-fbf@suomi24.fi](mailto:spl-fbf@suomi24.fi)  
of [leif.packalen@worldcomics.fi](mailto:leif.packalen@worldcomics.fi)

**Cedrick van der Aar**  
Käännös: Minna Rätty



# Origins..... of the inner silence

3.11 tot 26.11. Voormalige Bibliotheek Hengelo

*“Mijn hart is mijn thuis, het reist met mij mee – Jij, broeder,  
weet het, jij, zuster, begrijpt het, maar wat vertel ik  
vreemdelingen, die overal naar toe gaan, hoe beantwoord ik  
hun vragen, die komen uit een andere wereld.”*

Nils Aslak Valkeapää  
in Ruoktu váimmus, Trekways of the Wind

**A**ls een in het buitenland wonende Finse, gescheiden van haar oorsprong en cultuur, heeft Pia Maarit Kokko veel tijd besteed aan het overdenken van haar herkomst en het effect daarvan op haar persoonlijkheid. Centraal thema tijdens Pia Maarits studie was een visuele zoektocht naar haar identiteit; deze deels geërfde en deels aangeleerde identiteit is een integraal onderdeel geworden van haar fotografisch werk.

De foto's van het project zijn gebaseerd op de herinneringen uit haar kindertijd in Korteesjärvi. Kenmerkend is de persoonlijk gekleurde kijk op het dorpsleven; het is geen poging om een demografisch correct beeld te scheppen. De foto's tonen geen chronologisch verhaal, maar zijn meer een verzameling visuele herinneringen die de basis vormen van Pia Maarits identiteit. Tegelijkertijd bieden zij de toeschouwer een blik op de typische bijzonderheden van dorpsbewoners.

Aan de andere kant presenteren de foto's ook een Finse nationale karaktertrek, die Bertold Brecht al was opgevallen: “Finnen vormen een natie die tweetalig zwijgt.” Het is de stilte, de eenzaamheid, de neiging tot terugtrekking, zelfbespiegeling en reflectie, dat de Finnen karakteriseert. Deze serie is een poging om de gedachten en het eigenaardige karakter van de Fin te portretteren. De neiging om de eenzaamheid op te zoeken en de natuurlijke stilte worden benadrukt in deze fotos.

Oude Bibliotheek Hengelo :  
Burgemeester Jansenstraat 2,  
Hengelo  
Toegang: Gratis  
Info : T. +31 74 245 9711 of  
[www.huisvooreuropatwente.nl](http://www.huisvooreuropatwente.nl) of  
[www.designalonen.fi](http://www.designalonen.fi)  
Open:

|                     |                |
|---------------------|----------------|
| Woensdag en vrijdag | 13:00 - 18:00, |
| donderdag           | 13:00 - 21:00, |
| zaterdag en zondag  | 13:00 - 17:00  |

Van het volgende artikel is in het voorgaande nummer een deel van de tekst weggefallen. Alleen het weggefallen stukje herplaatsen zou een “verweesd” stukje tekst opleveren. Daarom het artikel nogmaals in z’n geheel.

## Eerste prijs Vappujuhla en Tampere,

Zoals in Aviisi nummer 3 van dit jaar te lezen is, had ik de eerste prijs van de loterij ter gelegenheid van het Vappufest gewonnen. Omdat we, ondanks onze vele bezoeken aan Finland sinds 1977, nooit in de gelegenheid waren om Tampere goed te verkennen, besloten Evert en ik om acht nachten in deze stad te verblijven. Na uitgebreid emailverkeer met de heer Jari Einiö, supervisor van Finnair Nederland werd besloten om op 1 juli naar Finland te vliegen.

Onze zoon Meindert bracht ons naar Schiphol. Omdat hij uit Amsterdam kwam en de A44 richting Den Haag was afgesloten, vertrokken we later dan de bedoeling was. Eenmaal aangekomen op Schiphol wachtte ons de volgende “verrassing”: een enorme rij voor de Finnair incheckbalies. Een voetbalteam aardige meisjes ging op weg naar Kokkola om daar internationale jeugdvoetbalwedstrijden te spelen.

We wisten dat we op het vliegveld Vantaa meer dan vier uur moesten wachten. Tijd genoeg om boodschappen te doen,

jammer dat ik dat niet deed. We zagen leuke houders om ijsblokjes te maken in de vorm van de bekende Alvar Aalto vaas, een goed idee om aan Meindert te geven. Natuurlijk stond ook een Fins vlaggetje voor onze nieuwe auto op de lijst. Je moet nooit iets uitstellen, heb ik nu weer geleerd. De ijsblokjeshouders waren nergens anders te vinden en op de terugweg waren ze uitverkocht. Ook de vlaggetjes, die wij wilden hebben, waren nergens anders te koop en op de terugweg waren ook deze uitverkocht bij de Stockmann shop. Na staan in een lange rij op deze extreem drukke zondag 9 juli, had ik bij de krantenkiosk meer succes.

Uiteraard hadden we op 1 juli tijd genoeg om lekker te gaan eten op het vliegveld. De vlucht naar Tampere ging heel erg snel. We vlogen met een propellervliegtuig in ca. 20 minuten naar Tampere, waardoor we ruim voor de beoogde aankomsttijd van 20.50 uur arriveerden. De piloot scheurde over de landingsbaan alsof hij een auto bestuurde. Rond 21 uur konden we al onze, via email gereserveerde, kamer in hotel Koskikatu betrekken. We hadden een prachtig uitzicht op o.a. de Tammerkoski, het park langs het water, de vele schoorstenen en niet te vergeten de gebouwen van Finlayson. Dankzij de late zonsondergang en het prachtige weer (om en nabij de 30°C), waren we ruimschoots op tijd om nog een wandeling in de omgeving te maken. Deze eerste avond al ontdekten we, dat Tampere een erg levendige stad is. Het leek wel een Spaanse stad zoveel mensen en zelfs kleine kinderen er laat in de avond nog op straat waren. Ondanks het geluid van de watervallen sliepen we heerlijk.

Prettig dat de Tourist Information ook op zondag open was. Bijna al onze vragen werden beantwoord. Het was erg leuk, dat ze een drietal wandelingen op papier hadden staan met de volgende thema's: "Tammerkoski Rapids powered it all" (rode route), "Industrial Heritage" (gele route) en "from Church to Church" (blauwe route). In de dagen, die volgden, hebben we alle routes gelopen, soms in behoorlijk warm weer. Maar dan konden we daarna weer uitrusten op ons geliefde "Terrasi" bij het Finlayson Palatsi (1899), vroeger de woning van een zoon van Wilhelm von Nottbeck, indertijd eigenaar van de Finlayson katoenfabriek. Evert is geïnteresseerd geraakt en hij wil onderzoek doen naar de Schot James Finlayson, die in 1820 op 50-jarige leeftijd de Finlayson fabriek heeft gesticht.

Tijdens de wandelingen op zondag, maandag en donderdag werden we steeds verliefder op Tampere. Hoewel Tampere niet aan zee is gelegen, is de stad aan alle kanten omringd door water, hetgeen een verfrissende aanblik geeft. De wijze waarop men de oude fabrieksgebouwen een nieuwe bestemming heeft gegeven, is bewonderenswaardig. Niet alleen de Finlayson gebouwen maar ook het Tampella gebied met het Vapriiki museumcentrum maakten een grote indruk op ons.

Een hoogtepunt was de kathedraal van Tampere. Nog nooit in mijn leven heb ik een kerk gezien, die me zo aansprak. Je moet de tijd nemen om de verfijnde symboliek in deze kerk, in de Finse nationaal romantische stijl gebouwd, op je in te laten werken. De architect Lars

Sonck en de schilder Hugo Simberg hebben het leeuwenandeel gehad in de totstandkoming van dit unieke bouwwerk. Maar ook Magnus Enckell moet genoemd worden. In zijn altaarstuk zijn de verschillende volken van de aarde afgebeeld in één gemeenschappelijke opstandingsprocessie. Hugo Simberg schilderde o.a. het balkonfresco van twaalf jongens (de discipelen), die een rozenslinger dragen, symbool voor de "last", die wijzelf in ons leven dragen. Natuurlijk is veel meer te zien dan in dit korte stukje is te verwoorden. Als de renovatie van de kathedraal is voltooid, zullen we nog een keer terug moeten komen.

We maakten twee treinreizen resp. naar Jyväskylä en naar Seinäjoki. In Jyväskylä bezochten we de ouders en de oma van Ville, onze vaste "opstapper". In Seinäjoki gingen we naar het tangofestival, dat niet helemaal aan onze verwachtingen beantwoordde. Wat we erg leuk vonden was een concert van Finse toppers, ingeleid door een conférencier. De Finse toehoorders lachten onbedaarlijk om de grapjes, daarom konden we duidelijk onze collega-buitenlanders herkennen.

In al die jaren dat we Finland bezochten, hadden we nog nooit in een Finse trein gezeten. We zijn vol lof over de Finse spoorwegen: duidelijke informatie en keurig op tijd. Ook aan buitenlandse 65-plussers werd 50% korting gegeven. Dat zouden ze hier in Nederland ook moeten doen.

Een reis naar Finland is niet compleet zonder een vaartocht over de meren. De

eerste keus vanuit Tampere is natuurlijk met de Hopealinja naar Hämeenlinna. We maakten ook deze tocht op een prachtige dag, het natuurschoon was overweldigend. De stop in Visavuori was nogal kort vonden wij, we snelden door de musea van Emil Wikström en zijn kleinzoon Kari Suomalainen. Om de politieke spotprenten van Kari Suomalainen te kunnen begrijpen, moet je met de de Finse politieke geschiedenis opgegroeid zijn. In Hämeenlinna gearriveerd, gingen we nog even langs het geboortehuis van Jean Sibelius om daarna snel de eerst mogelijke bus terug naar Tampere te nemen. In tegenstelling tot Tampere leek Hämeenlinna wel uitgestorven. Op de laatste dag van ons verblijf maakten we nog een kleine vaartocht naar het eiland Viikinsaari in het Pyhäjärvi. Dit is het weekend uitge voor de inwoners van Tampere en uiteraard voor de toeristen.

Op 9 juli was ons verblijf tot onze spijt weer ten einde. Vanwege het mooie weer hebben we nauwelijks musea gezien, de moderne Kalevakerk hebben we gemist evenals de Tampere Hall. De laatste twee lagen enigszins uit de route. Eén publiekstrekker hebben we bewust vermeden: het pretpark op Särkänniemi, een wereld van verschil met dat in het jaar 1977, toen we daar met onze kinderen waren.

Met veel plezier kijken we terug op ons verblijf in Tampere en we gaan zeker nog een keer terug.

Wel was er een reden om naar de terugreis uit te kijken: we hadden een upgrade gekregen naar de business class, waar we

als enige twee passagiers flink werden verwend. Ook hiervoor onze hartelijke dank aan Finnair. Het voetbalteam zat eveneens in het vliegtuig. Op mijn vraag naar hun resultaten, vertelden ze dat deze erg mager waren geweest.

Op 3 augustus ging ik winkelen in Den Haag en wat zag ik daar in de Iitala Shop: de bewuste ijsblokeshouders. Zo kreeg Meindert toch nog zijn cadeau.

**Freddy Schut-Meijwes**

## Bereikbaar

Het secretariaat van de Vereniging Nederland-Finland is het beste bereikbaar per e-mail. Per telefoon is het secretariaat het beste bereikbaar op vrijdag tussen 9:00 en 13:00 uur. Op andere tijden kunt u een bericht op de voicemail achterlaten.

A lankomaat-Suomi  
yhdistyssiihteeri on  
parhaiten tavoitettavissa  
sähköpostitse. Puhelimitse  
yhdistyssiihteeri on  
parhaiten tavoitettavissa  
perjantaisin kello 9:00 - 13:00. Muina  
aikona voit jättää viestin puhelinvastajaan.



## Lauantai- koulu

Rotterdam Suomalainen lauantaikoulu  
Retsii uusia opettajia lasten ja aikuisten  
ryhmiin

Yhteyden otot mielellään sähköpostilla  
osoitteeseen  
[susannapuuma@zeelandnet.nl](mailto:susannapuuma@zeelandnet.nl)

Alustavaa informaatiota saatavilla  
koulumme internetsivuilla  
[www.lauantaikoulu.nl](http://www.lauantaikoulu.nl)



# Kleintjes

Musicus Herman Smous zoekt andere musici om samen Fins/Karelische muziek te spelen. Tel. 0172-616168

## TE KOOP

een 4-persoons sauna van Sauna Plan.  
Meer informatie tel. 06-30303687.

MYYTÄVÄNÄ Sauna Planin 4-hengen sauna. Lisätietoja puh. 06-30303687.



## Suomen Benelux-instituutin tulevaa ohjelmaa

12.10. - 15.12. SUOMALAISIA VEISTOKSIA - DESIGN ALONEN  
- FINSE BEELDHOUWKUNST

Kari ja Samuli Alosen veistoksia Hengelon vanhalla kirjastolla.  
Beeldhouwwerken van Kari en Samuli Alonen in de oude bibliotheek van Hengelo.

Oude Bibliotheek Hengelo : Burgemeester Jansenstraat 2, Hengelo  
Info : T. +31 74 245 9711 [www.huisvooreuropa.nl](http://www.huisvooreuropa.nl) [www.designalonen.fi](http://www.designalonen.fi)  
Sisäänpääsy - Toegang: ilmainen - gratis  
Avoinna - Open: ke ja pe - wo en vry 13:00 - 18:00, to - do 13:00 - 21:00, la>su - za>zon 13:00 - 17:00

24.11. JAZZKONSERTTI - JAZZ CONCERT Takanen/Haavisto Quartet  
21:30 Jazzpodium De Tor, Enschede

Jazztiin menevä Takanen/Haavisto Quartet on koottu Sibelius Akatemian erinomaisista nuoren polven muusikoista.

Het jazzy Takanen/Haavisto Quartet omvat uitstekende muzikanten van de jongste generatie van de Sibelius Academie.

Jazzpodium De Tor: Walstraat 21, Enschede  
Liput - Kaarten : € 12/ opiskelijat - studenten € 8  
Info: T. +31 53 431 8060 [www.jazzpodiumdetor.nl](http://www.jazzpodiumdetor.nl)

1.- 15.12 KOLME SUOMALAISTA TAITEILIJAA - DRIE KUNSTENARESSEN  
Eeva-Leena Eklund, Maiju Salmenkivi & Milla Toivanen  
Hengelon vanha kirjasto - Voormalige Bibliotheek Hengelo

Eklundin, Salmenkiven ja Toivasen maalauksia Hengelon vanhalla kirjastolla.  
Schilderijen van Eklund, Salmenkivi Toivanen in de oude bibliotheek van Hengelo.

Voormalige Bibliotheek Hengelo : Burgemeester Jansenstraat 2, Hengelo  
Info : T. +31 74 245 9711 of [www.huisvooreuropatwente.nl](http://www.huisvooreuropatwente.nl)  
Sisäänpääsy - Toegang: ilmainen - gratis  
Avoinna - Open: ke ja pe - wo en vry 13:00 - 18:00, to - do 13:00 - 21:00, la>su - za>zon 13:00 - 17:00

2.12. - 11.2. FINLANDIA :  
JOUKO LEHTOLA, ARI SAARTO, PEKKA TURUNEN EN JOAKIM ESKILDSEN  
De Hallen, Haarlem

Eskildsenin, Lehtolan, Saarton ja Turusen työt ovat osa Helsinki School-näyttelyä, jonka nimi viittaa Helsingin taideolosuhteeseen korkeakouluun, mutta myös sieltä 2000 luvun molemmiin puoliin valmistuneeseen ryhmään menestyneitä valokuvataiteilijoita.

Eskildsen, Lehtola, Saarto en Turunen zijn exponenten van de 'Helsinki School', een term die zowel verwijst naar de kunstacademie in Helsinki als naar de succesvolle groep fotografen die er de afgelopen decennia is afgestudeerd

De Hallen : Grote Markt 16, Haarlem  
Kaarten : € 5,00 / Jeugd tot en met 18 jaar & Museumkaart gratis, Groepen p.p. € 3,50  
Info: +31 23 511 57 75, [dehallen@haarlem.nl](mailto:dehallen@haarlem.nl)  
Avoinna - Open: ti-la dinsdag-zaterdag 11:00 - 17:00, su ja pyhäet - zondag en feestdagen 12:00 - 17:00, Ensimmäinen joulupäivä ja uuden vuoden päivä suljettu - Eerste Kerstdag en Nieuwjaarsdag gesloten.

15.12. KANSANMUSIIKKIYHTYE HYBERBOREA  
VOLKSMUZIEKGROEP EN LUCIA  
20:00 Waterstaatskerk, Hengelo

PIIA KLEEMOLA - ANTTI PAALANEN - PETRI PRAUDA - PAULA SUSITÄIVAL

Kaustisen kansanmusiikkijuhlat, yksi euroopan suurimmista kansanmusiikkitahtumista valitsi Hyperborean vuoden yhtyeeksi 2006. Myös valoa tuova Lucia esiintyy konsertissa.

Het volksmuziekfestival van Kaustinen, een van de grootste volksmuziekevenementen in Europa, heeft Hyperborea gekozen tot Groep van 2006.

Waterstaatskerk: Deldenerstraat 20, Hengelo  
Pääsy - Toegang: Ilmainen - Gratis  
Varaukset - Reserveringen: T. +31 74 245 9711  
Info : T. +31 74 245 9711 of [www.huisvooreuropa.nl](http://www.huisvooreuropa.nl) of [www.perinnearkku.net](http://www.perinnearkku.net)

## Suomen Benelux-instituutti The Finnish Cultural Institute for Benelux

Rue du Luxembourgstraat 20  
1000 Brussels, Belgium  
T. +32 2 513 0941 Fax +32 2 513 1241  
[info@finncult.be](mailto:info@finncult.be)  
Internet: [www.finncult.be](http://www.finncult.be)

Dit is het laatste van vier artikelen uit "Mare"  
(het Leids universiteitsblad).

REPORTAGE - Mare 14,  
8 december 2005

## Slechts 20 procent van studenten in Helsinki haalt toelatingsexamen

### Wodka op de wc

door Frank Provoost

Het 'Finse model' mag dan een droom zijn van iedere student, het duurt gemiddeld wel drie jaar voordat het toelatingsexamen wordt gehaald. Maar wie eenmaal binnen is, kan op feestjes stiekem samen met de minister sterke drank slempen op de wc. 'Elite is hier een vloekwoord.'

Het stinkt het naar rook, slechte kaarsenwas en petroleum in Helsinki. Het enige licht op het Senaatsplein voor de immense kathedraal is afkomstig van honderden studenten die allemaal een fakkel dragen. Want het mag dan vier uur 's middags zijn, het is alweer een half uur donker. Terwijl de rook in de mistige kou blijft hangen, verlicht het schijnsel de witte petjes die alle studenten dragen.

Het is vandaag zes december, de dag dat de onafhankelijkheid van Finland wordt gevierd. De voorafgaande nacht is dat vooral met alcohol gebeurd, nu is het tijd voor de officiële plichtplegingen. De meeste Finnen blijven deze nationale

feestdag binnen om op televisie te volgen wie van de nationale beroemdheden is uitgenodigd om de president een hand te geven en wie zich tijdens het gala op de dansvloer durft te wagen.

Buiten zijn de studenten de baas. Zij hebben zojuist bloemen gelegd op het graf van Carl Gustaf Mannerheim, de veldmaarschalk die Finland door vele oorlogen sleepte en later president werd. Nu staan de voorzitters van de vele studentenverenigingen, de zogeheten nations, gereed op de trappen van de kathedraal tussen twee grote vreugdevuren. Samen met de burgemeester van Helsinki zullen ze patriottische toespraken houden en liederen zingen.

Er is een vast patroon: iedere speech begint met 'Besta Studenta' en wordt op het plein beantwoord met een luid maar tegelijkertijd ook dof applaus afkomstig van handschoenen. Aan het eind zingt iedereen het volkslied mee. Dat is het enige moment waarop de petjes af mogen. Want zodra de fakkels gereedstaande emmers zijn gedoofd en in grote containers zijn gegooid, gaat iedereen – met pet op – naar huis. Op straat, in de tram: overal in de stad is het witte spoor te zien.

Dat petje, plegen Finse (groot)ouders nog wel eens te vertellen, daar moet je je hele jeugd voor werken. Het is de bekroning van de middelbareschooltijd en symboliseert tegelijkertijd het aangebroken voorrecht om te mogen studeren. Vandaar dat het met trots moet worden gedragen.



**JUHRIA**

**VARSINAISUOMALAINEN OSAKUNTA**

- koti keskellä Helsinkiä

Uusi ylioppilastalo  
— 4. kerros  
<http://vso.osakunta.fi>

**TERVETULOA!**

Ook op 1 mei, de dag van de arbeid, die ook door de studenten is toegeëigend.

Alleen kom je er tegenwoordig met een petje lang niet zomaar meer de universiteit binnen. Zeker niet als je in Helsinki wilt studeren. Dan moet namelijk eerst een pittig toelatingsexamen worden afgelegd. De cijfers laten zien hoe zwaar dat is. Van de bijna 23.000 studenten die zich in 2004 aanmeldden, zijn er 4.600 toegelaten; oftewel twintig procent.

‘Ik heb er drie jaar over gedaan’, zegt Saija Jokela (28). Dat beantwoordt volgens de universiteit exact aan de gemiddelde wachttijd. Dus eigenlijk heeft ze nog geluk gehad, want ‘omdat uitgerekend alle meisjes in Finland dierengeneeskunde willen studeren is het een van de moeilijkste examens.’ Om de tussentijd te overbruggen werkte ze onder andere in een schoolkeuken en verkocht ze kaartjes in de bus. Voor de laatste poging had ze driekwart jaar gestudeerd. Commerciële bedrijven bieden inmiddels cursussen aan waarin slagen wordt gegarandeerd. Met niet-goed-geld-terug-garantie. Maar geloof het of niet: om aan de cursussen mee te mogen doen, moet eerst een toelatingsexamen worden afgelegd.

Het lijkt het enige nadeel van het zogeheten ‘Finse model’, vindt zesdejaars politicologiestudent Tommi Laitio (27). Hij heeft vaak moeite het aan buitenstaanders uit te leggen. ‘Dan doen ze net alsof we in een soort van ideale staat leven.’ Terwijl hij zich bijvoorbeeld nog kan opwinden over een voorstel van vice-rector om buitenlandse studenten collegegeld te laten

betalen, weet hij inmiddels dat studenten in andere Europese landen het zwaarder hebben.

Toen Laitio in Nederland zijn collega’s van andere Europese studentenvakbonden ontmoette, was de Nederlandse staatssecretaris van Onderwijs, Mark Rutte, er ook. En nu komt het. ‘Hij zei dat studenten gerust zelf voor hoger onderwijs mochten betalen, omdat ze zich op die manier inkopen bij de elite.’ ‘Wááát?!’ reageert Jokela geschokt als ze het hoort. Laitio: ‘Echt waar. Hij had het over “het recht om te betalen”. Dat zou je een minister hier nóóit horen zeggen.’ Jokela: ‘In Finland is elite een vloekwoord. Onderwijs is voordelig voor het hele land en moet ook vanuit de belastingen worden gefinancierd.’

Daarom betaalt een Finse student geen collegegeld en heeft hij 55 maanden recht op een basisbeurs van 260 euro, met nog eens 200 euro aanvulling voor huisvesting. Voordelig bijlenen kan tot 300 euro. En de enige verplichte uitgave - het lidmaatschap voor de student union – bedraagt 60 euro; waarvan de helft gaat naar een fonds om de eigen ziektekosten mee te vergoeden.

De union heeft een enorme macht, legt Laitio uit. ‘Ze behoren tot rijkste studentengemeenschappen ter wereld en bezitten een groot gedeelte van het stadscentrum’, waaronder de studentencafetaria’s (‘met het goedkoopste voedsel van Finland’), vestigingen van het reisbureau Killroy Travels en vele grote studentenhuizen.

Zo ook de twee tegenover elkaar gelegen gebouwen aan de Mannerheimintie, in het hart van de stad: The Old and The New Student House. Teemu Halme (27), scheikundestudent geeft er een rondleiding. Binnen leidt lange Jugendstil wenteltrap langs vele verdiepingen waar ruim honderd verschillende union-afdelingen zijn gevestigd, zoals de redacties van de Finse én Zweedse universiteitskranten. Of degenen die kinderopvang voor studenten met kinderen regelen. Maar ook de vegetarische eco-dierenvriendensub, de homo- en lesboclub of hippieclub zitten er.

Hoger in het pand bevinden zich de honken van de nations, waarover alle studenten op grond van hun letterlijke afkomst (namelijk: de geboorteprovincie) worden ingedeeld. Lidmaatschap is verplicht en vastgelegd in de wet. Van de vijftien nations zijn er vier Zweedstalig.

Allemaal hebben een soortgelijke etage met bar en erg belangrijk volgens Halme: een keuken: 'Want Finse feestjes zijn altijd inclusief eten.' Verder is er nog een grote zaal met her en der de gebruikelijke souvenirs zoals wapenschilden, borstbeelden en geschilderde portretten van grote Finse natiebroeders en –zusters uit het verleden. De nation met de bovenste etage heeft het meeste geluk: vanuit de koepel bestaande uit kleine ramen geeft een fantastisch uitzicht over de stad. Enthousiastelingen bewonderen die schoonheid soms vanuit de dakgoot, aldus Halme: 'Het is een wonder dat hier nog nooit iemand is doodgefallen.'

In zijn eigen honk loopt hij langs de zoveelste lege stapel bierkratten die na het zoveelste feestje staan te wachten om te worden ververst. De beer op de etiketten hangt ook in de hele stad aan lantaarnpalen en wordt door toeristen – omdat begeleidende tekst ontbreekt – in plaats van reclame soms aangezien voor waarschuwingbord.

Maar naast dit zogeheten Karhu Olut of het andere geliefde biermerk Lapin Kulta ('het goud van Lapland') is er nog een ander essentieel element van een geslaagd studentenfeest, weet ook Tommi Laitio: wodka. Ongeacht het soort feest hanteren Finnen daarbij twee standaardvoorwaarden: zelf meenemen en opdrinken op het toilet.



Tommi Laitio en Saija Jokela

Het enige verschil is dresscode: bij ranzige faculteitsfeesten draagt iedereen een aan het begin van de studie verkregen overall. Laitio laat de gladde stof van een de uniformen door zijn handen glijden. 'Het voordeel is dat er niets aan blijft kleven.' Leken zien in de felle kleuren en streepjesmotieven een soort kruising tussen een Formule 1-outfit en ouderwets gevangenispak; de studenten zelf herkennen daarmee de studies van de andere feestvierders. En eventueel de onderlinge kruisbestuiving. Want wie aan het eind van de avond lichaamssappen uitwisselt met een vreemdeling van een andere faculteit, hoort eigenlijk ook met diegene van mouw of broekspijp te wisselen, aldus Laitio.

Aan de andere kant: hoe chique een gala ook mag zijn, ook feestgangers in smoking zijn tussen de gangen van een diner op het toilet te vinden, met gesloten gulpen. Zo ook vele politici en andere hoogwaar digheidsbekleders die in Helsinki hebben gestudeerd, weet de student uit eigen ervaring. 'Ik heb wel eens op de wc een fles staan leegdrinken naast de minister van Financiën en de opperbevelhebber van het leger.'

REPORTAASI - Mare 14,  
8 joulukuuta 2005

## Vain 20 prosenttia Helsingissä opiskelevista opiskelijoista läpäisee pääsykokeet

**Vodkaa vessassa**  
**Frank Provoost**

**S**uomalainen malli on ehkä kaikkien opiskelijoiden unelma, mutta tosiasia on, että opiskelijoilta menee keskimäärin kolme vuotta ennen kuin he läpäisevät pääsykokeet. Mutta kun opiskelija sitten on päässyt sisälle, voi hän juhliassa lipitellä vessassa salaa väkevämpää yhdessä ministerin kanssa. 'Eliitti' on täällä kirosana.'

Savun, huonolaatuisten kynttilänvahan ja bensiinin haju leijuu täällä Helsingin yllä. Ainoa valaistus suunnattoman katedraalin edessä Senaatintorilla on peräisin satojen opiskelijoiden kantamista soihduista. Sillä vaikka kello onkin vasta neljä iltapäivällä, on pimeää ollut jo puolisen tuntia. Savu, joka jää huurteisen kylmässä ilmassa roikkumaan ihmisten yläpuolelle, valaisee pimeässä opiskelijoiden päässä olevat valkolakit.

Tänään on kuudes joulukuuta, Suomen itsenäisyyden juhlapäivä. Edellisenä yönä juhlinta sujui etenkin alkoholin merkeissä, mutta nyt on virallisten juhlamenojen

aika. Suurin osa suomalaisista viettää tämän kansallisen juhlapäivän kotonaan seuraamalla televisiosta ketkä maan merkikihenkilöistä on kutsuttu kättelemään presidenttiä ja ketkä juhlien aikana uskaltautuvat tanssilattialle.

Ulkona johtavat opiskelijat seremonioita. He ovat juuri laskeneet kukkia Suomea monen sodan läpi johtaneen ja myöhemmin presidentiksi valitun sotamarsalkka Carl Gustaf Mannerheimin haudalle. Nyt ovat lukuisten opiskelijayhdistysten, ns. osakuntien puheenjohtajat ottaneet paikkansa katedraalin rappusilla kahden suuren tulen välissä. He pitävät yhdessä Helsingin kaupungin pormestarin kanssa isänmaallisia puheita ja laulavat lauluja.

Kaikki tapahtuu saman kaavan mukaan: jokainen puhe alkaa sanoilla 'Besta Studenta' ja siihen vastataan raikuvilla, mutta toisaalta myös käsineiden vaimentamilla aplodeilla. Lopuksi kaikki laulavat yhdessä kansallislaulun. Se on ainoa hetki, jolloin lakit saa ottaa pois päästä. Sillä heti kun soihdut on sammutettu paikalla olevissa ämpäreissä ja heitetty suuriin jätesäiliöihin, lähtevät kaikki – lakki päässä – kotia kohti. Kadulla, raitiovaunussa, joka puolella kaupunkia voi nähdä valkoisen vanan.

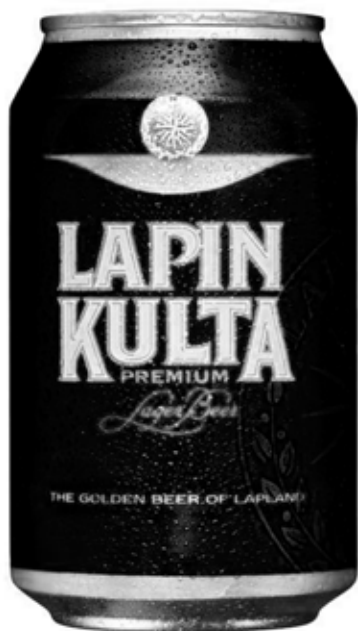
Suomalaisten (iso)vanhempien kertoman mukaan on tuon lakin eteen tehtävä töitä koko nuoruusajan. Se on keskikouluajan kruunaus ja symbolisoi samalla saavutettua oikeutta päästä opiskelemaan. Siksi sitä on myös ylpeydellä kannettava. Näin tapahtuu myös 1. toukokuuta, työn päivänä, jonka

opiskelijat myös ovat omineet itselleen.

Nykyään ei kuitenkaan pelkkä lakki enää riitä pääsemään yliopistoon. Etenkin, jos aiot opiskella Helsingissä. Sinun on ensin päästävä läpi vaativasta pääsykokeesta. Tilastot osoittavat, kuinka vaikeaa se on: kaikista lähes 23 000 opiskelijasta, jotka vuonna 2004 ilmoittautuivat kokeeseen, läpäisi vain 4600 kokeen, eli noin kaksikymmentä prosenttia.

'Minulta meni siihen kolme vuotta', kertoo Saija Jokela (28). Se vastaa yliopiston mukaan tarkalleen keskimääräistä odotusaikaa. Oikeastaan hänellä oli jopa onnea, sillä 'koska juuri kaikki tytöt Suomessa haluavat opiskella eläinlääketiedettä, on se eräs vaikeimpia kokeita.' Väliaikana hän työskenteli muun muassa koulun keittiössä ja myi bussissa lippuja. Viimeistä yrityskertaa varten hän opiskeli kolme neljännesvuotta. Kaupalliset yritykset tarjoavat myös valmennuskursseja, joissa taataan kokeista läpi pääseminen vakuudella 'jos ei tule tulosta, saat rahat takaisin'. Mutta usko tai älä: ennen kuin voit ottaa osaa kurssiin, on sinun läpäistävä pääsykoe.

Kuudetta vuotta valtiotiedettä opiskelevan Tommi Laiton (27) mielestä on se niin sanotun 'suomalaisen mallin' ainoa haittapuoli. Hänen on usein vaikea selittää asiaa ulkopuolisille. 'Heidän mielestään me ikään kuin elämme jonkinlaisessa ihanteellisessa yhteiskunnassa'.



Vaikka häntä toisaalta suututtaa vararehtorin ehdotus pyytää ulkomaisilta opiskelijoilta lukukausimaksua, on hän tietoinen siitä, että muissa Euroopan maissa opiskelijoilla on vaikeampaa.

Kun Laitio tapasi Alankomaissa kollegoitaan muista eurooppalaisista opiskelijajärjestöistä, oli myös valtiosihteeri Mark Rutte Alankomaiden opetusministeriöstä paikalla. Ja arvatkaa, mitä hän sanoi. Hänen mielestään opiskelijat saivat aivan hyvin itse kustantaa korkeakouluopintonsa, koska he sillä tavoin maksavat tiensä eliittiin.’ ‘Mitää?!’ on Jokelan järkyttynyt reaktio, kun hän kuulee tästä. Laitio: ‘Ihan totta. Hän puhui “oikeudesta maksaa”. Täällä ei ministerin koskaan voisi kuulla sanovan sellaista.’ Jokela: ‘Suomessa eliitti on kirosana.

Opetus on kohtuuhintaista kaikkialla maassa ja se tulee rahoitta verotuloilla.’

Suomalaisen opiskelijan ei siksi tarvitse maksaa lukukausimaksua ja hänellä on 55 kuukauden ajan oikeus 260 euron perusapurahaan sekä ylimääräiseen 200 euron asuntotukeen. Lainaa saa edullisesti 300 euroon asti. Se ainoa pakollinen maksu – ylioppilaskunnan jäsenmaksu – on 60 euroa; siitä puolet menee rahastoon, josta korvataan opiskelijan omat sairaskulut.

Ylioppilaskunnilla on todella paljon valtaa, selittää Laitio. ‘Ne ovat rikkaimpia opiskelijajärjestöjä maailmassa ja niiden omistuksessa on suuri osa kaupungin keskustaa’ mukaan lukien opiskelijakahvilat (‘joissa tarjotaan Suomen halvinta ruokaa’), matkatoimisto Killroy Travelsin liiketilat ja paljon suuria opiskelija-asuntoloita.

Sellaisia ovat myös kaupungin keskustassa Mannerheimintielle toisiaan vastatusten seisovat rakennukset: uusi ja vanha ylioppilastalo. Kemianopiskelija Teemu Halme (27) vie meidät tutustumiskierrokselle. Sisällä rakennuksessa vanhat Jugend-tyyliset kierreportaat johtavat monien kerrosten läpi, joissa useilla sadoilla ylioppilaskunnan osastoilla, kuten esimerkiksi suomen- ja ruotsinkielisten yliopiston lehtien toimituksilla, on toimipaikat. Tai toisaalla sijaitsevat lastentarhat opiskelijoiden lapsille. Samoin rakennuksesta löytyy vegetaristinen eläinystävien eko-ryhmä, homo- ja lesbokerho ja hippikerho.



Ylhäällä rakennuksessa sijaitsevat osakuntien pääpaikat. Opiskelijat jakaantuvat eri osakuntiin varsinaisen kotipaikkansa (siis syntymämaakuntansa) perusteella. Niiden jäsenyys on pakollinen ja lakisääteinen. Kaikista viidestätoista osakunnasta neljä on ruotsinkielisiä.

Niillä kaikilla on samantapainen kerros, jossa on baari ja Halmeen mukaan erittäin tärkeänä osana: keittiö. 'Suomessa juhliin nimittäin aina kuuluu myös ruoka.' Sen lisäksi on vielä iso sali, jossa on siellä täällä niitä tavanomaisia muistoesineitä, kuten vaakunakilpiä, patsaita ja muotokuvamaalauksia merkittävistä edesmenneistä suomalaisista osakunnan veljistä ja sisarista. Ylimpänä rakennuksessa sijaitsevalla osakunnalla on paras onni: pienistä ikkunoista muodostuvasta kupolista on upeat näköalat kaupungin yli. Innokkaimmat ihailevat kaunista näkymää joskus katon rännistä käsin, kertoo Halme: 'On ihme, että kukaan ei ole koskaan pudonnut alas ja saanut surmansa.'

Hän kävelee omassa pesäpaikassaan ohi suuren määrän päällekkäin kasattuja tyhjiä olutkoreja, jotka odottavat siinä taas yhden juhlan jäljiltä vaihtamista uusiin täysinäisiin. Etiketeissä oleva karhu näkyy myös kaikkialla kaupungissa katulamppuihin kiinnitettyissä mainostauluissa, Sen turistik -  
 - koska mukana ei ole minkäänlaista tekstiä  
 - ymmärtävät joskus mainoksen sijasta varoitustauluksi.

Mutta Karhu Oluen tai toisen suosituksen olutmerkin Lapin Kullan ohella kuuluu kunnon opiskelijajuhliin Tommi Laition

mukaan vielä jotain muuta: vodka. Juhlan luonteesta riippumatta liittyy sen käyttöön kaksi perusehtoa: se tuodaan itse mukana ja se juodaan vessassa.

Ainoan eron muodostaa dresscode: härskkeissä tiedekunnan juhlissa pukeutuvat kaikki opintojensa alussa saamaansa haalariin. Laitio silittää kädellään puvun sileää kangasta. 'Tässä on se hyvä puoli, ettei siihen tartu mikään.' Maallikoille kirkkaat värit ja raitakuosit tuovat mieleen jonkinlaisen risteytyksen Formula 1 puvun ja vanhanaikaisen vangin puvun välillä; opiskelijat itse tunnistavat niistä muiden juhlijoiden opintosuunnan. Samoin ne osoittavat mahdollista keskinäistä risteytystä. Sillä opiskelijan, joka vaihtaa illan lopuksi kehonsa nesteitä toiseen tiedekuntaan kuuluvan opiskelijan kanssa, kuuluu oikeastaan vaihtaa kyseisen henkilön kanssa myös hiha tai lahje, sanoo Laitio.

Toisaalta: hienostuneenkin juhlaillallisen aikana voi smokkiin pukeutuneet juhlijat löytää ruokalajien välillä miestenhuoneesta, sepalukset kiinni. Tämä koskee myös monia poliitiikkoja ja muita korkeassa asemassa olevia, jotka ovat opiskelleet Helsingissä, kertoo opiskelija omista kokemuksistaan. 'Olen ollut miestenhuoneessa joskus pulloa tyhjentämässä valtiovarainministerin ja armeijan ylipäällikön kanssa.'

Käännös: Tiina van Leeuwen

# Aivojumppaa pitkien iltojen ratoksi

Sinulla on 12 (kaksitoista) lanttia, kaikki Saivan saman näköisiä. Yksi niistä on kuitenkin eri painoinen, painavampi tai kevyempi kuin muut. Sinulla on käytettävissäsi ainoastaan tasapainovaaka. Selvitä kolmella punnituksella, mikä lanteista on eri painoinen kuin muut!

Kun olet ratkaissut tehtävän vedenpitävästi, lähetä vastauksesi 10.1.2005 mennessä sähköpostilla osoitteeseen pirkko.

van.bruggen@euronet.nl . Voit antaa päähkinän muidenkin purtavaksi, mutta älä kerro ratkaisua. Oikein ratkaisseena olet fiktiivisen kerhon jäsen, kerhon, johon ei muuten pääse! Kaikkien oikein ratkaisseiden kesken arvotaan € 10,00 kirjalahjakortti ja heidän kaikkien nimet julkaistaan seuraavassa Aviisissa!

# Hersengym- nastiek voor de lange winteravonden

Je hebt 12 (twaalf) munten, allemaal zien zij er hetzelfde uit. Één munt heeft een ander gewicht dan de overigen en is lichter of zwaarder. Je hebt alleen een balans weegschaal tot je beschikking. Door niet meer dan drie keer te wegen moet je bepalen welk munt een afwijkend gewicht heeft!

Wanneer je er zeker van bent de oplossing gevonden te hebben, kun je het antwoord vóór 10-01-2005 per e-mail sturen naar pirkko.van.bruggen@euronet.nl . Je kunt deze hersenkraker ook aan anderen voorleggen, maar geef de oplossing niet weg. Als goede oplosser ben je lid van een fictieve club, waar je op geen andere manier lid van kunt worden. Onder de goede oplosers wordt een boekenbon ter waarde van € 10,00 verloot en hun namen worden gepubliceerd in de volgende AVIISI.

# Menoa Muksuille

**LASTEN  
JOULUINEN  
PUUHAPÄIVÄ**

**ROTTERDAMIN MERIMIESKIRKOLLA SU 10.12.2006 KLO 13-17.**

TERVETULOA TONTTUILEMAAN! OHJELMASSA MM.  
TONTTUMUSKARI, TONTTUIEN JOULUPAJA (ASKARTELUA),  
ONGINTAA, KASVOMAALAUSTA JA PALJON MUUTA.

PÄÄSYMÄKSU 6 EUROA/LAPSI. HINTAAN KUULUU RIISIPUURO,  
PIPARI JA MEHU.

ILMOITTAUTUMINEN SÄHKÖPOSTITSE 01.12 MENNESSÄ :

[a.latvanen@hccnet.nl](mailto:a.latvanen@hccnet.nl)

ILMOITATHAN SAMALLA KUINKA MONI -MYÖS AIKUISET-  
HALUAA LÖYTÄÄ MANTELIN RIISIPUUROSTA!

Katso [www.menoamuksuille.com](http://www.menoamuksuille.com)

# Belangrijke adressen

| <b>In Nederland - Alankomaissa:</b>                                                                                     |                                                                                                                                                                                              |
|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| Ambassade van Finland<br>Suomen suurlähetystö<br>Groot Hertoginnelaan 16<br>2517 Eg Den Haag                            | tel: 070-346 9754<br>fax: 070-3107174<br>e-mail: info.haa@formin.fi<br>internet: www.finlande.nl                                                                                             |
| Finse Zeemanskerk<br>Suomen Merimieskirkko<br>'s-Gravendijkwal 64<br>3014 EG Rotterdam                                  | tel: 010-436 6164<br>internet: www.finsekerk.com                                                                                                                                             |
| Suomi-Seura r.y.<br>Secretariaat: Maire Muller- Rönkkö<br>Noorderdreef 196<br>2152 AC Nieuw-Vennep                      | tel: 0252-67 3444<br>fax: 0252-62 0483<br>email: speco.muller@wxs.nl<br>internet: www.suomi-seura.fi                                                                                         |
| Finse Zaterdagsschool<br>Suomalainen Lauantaikoulu<br>Suomen Merimieskirkko<br>'s-Gravendijkwal 64<br>3014 EG Rotterdam | informatie - tiedustelut:<br>Susanna Seppälä-De Ridder<br>De Boisotstraat 1<br>4371 BK Koudekerke<br>tel: 06-54705984<br>email: susannapuuma@zeelandnet.nl<br>internet: www.lauantaikoulu.nl |
| Finse school - Suomikoulu<br>The American School of the Hague<br>Rijksstraatweg 200<br>2241 BX Wassenaar                | informatie - tiedustelut:<br>Kirsti Vaaranmäki, voorzitter<br>email: opettajat@suomi-koulu.nl<br>internet: www.suomi-koulu.nl                                                                |
| Jongerenafdeling van vereniging<br>Nederland Finland                                                                    | email: kieppis@hotmail.com                                                                                                                                                                   |
| <b>In Finland - Suomessa</b>                                                                                            |                                                                                                                                                                                              |
| Nederlandse Ambassade in Finland:<br>Erottajankatu 19B,<br>FI-00130 Helsinki,                                           | tel: +358-(0)9-228920,<br>fax: +358-(0)9-22892228,<br>e-mail: nlgovhel@kolumbus.fi,<br>internet: www.netherlands.fi                                                                          |
| Nederlandse Vereniging in Finland<br>Secretariaat<br>Vetelaisenkuja<br>390540 Oulu                                      | email: secretariaat@nederlandsvereniging.fi<br>internet: www.nederlandsvereniging.fi                                                                                                         |

# Colofon

De vereniging Nederland-Finland werd opgericht in het jaar 1923. Aviisi is het officiële contactorgaan van de vereniging en verschijnt vijf keer in het jaar. Leden van de vereniging ontvangen Aviisi gratis.

|                                                    |                                                                                          |                       |
|----------------------------------------------------|------------------------------------------------------------------------------------------|-----------------------|
| ledenadministratie,<br>advertenties & secretariaat | Hilde Wierda-Boer<br>Godfried Schalkenstraat 52<br>5246 CN Rosmalen<br>tel.: 06 46246250 | info@vnf.nu           |
| bankrekening vereniging                            | 54.92.86.705 te Zeist                                                                    |                       |
| eindredactie                                       | Hans Adamse<br>(hoofdredeur)                                                             | aviisi@vnf.nu         |
|                                                    | Minna Rätty<br>(Fins)                                                                    | aviisi@vnf.nu         |
| redactie & opmaak Aviisi                           | Johanna Kamunen<br>Marco Lub                                                             | smallhead@chello.nl   |
| homepage VNF                                       | www.vnf.nu                                                                               |                       |
| eindverantwoording                                 | het bestuur                                                                              |                       |
| drukwerk                                           | Den Haag Print, Den Haag                                                                 |                       |
| oplage                                             | 700                                                                                      |                       |
| jaargang                                           | 15                                                                                       |                       |
| jaar                                               | 2006                                                                                     |                       |
| nummer                                             | 5                                                                                        |                       |
| ISSN                                               | 1566-8542                                                                                |                       |
| Het bestuur van de vereniging Nederland-Finland    |                                                                                          |                       |
| voorzitter                                         | Pirkko van Bruggen                                                                       | voorzitter@vnf.nu     |
| vice-voorzitter                                    | Hans Verasdonck                                                                          | verasdonck@msn.com    |
| penningmeester                                     | Esko van Hattem                                                                          | penningmeester@vnf.nu |
| secretaris                                         | Margriet Panman                                                                          | secretaris@vnf.nu     |
| leden                                              | Johanna Kamunen                                                                          | smallhead@chello.nl   |

Kopij voor de volgende Aviisi kan per e-mail tot 10 januari 2007 aan het secretariaat [vnf@xs4all.nl](mailto:vnf@xs4all.nl) gezonden worden. Kopij kan worden aangeleverd in één van de volgende bestandsformaten: Microsoft®Word, RTF of ASCII tekst.

De verantwoordelijkheid voor de inhoud van artikelen in Aviisi die door derden geschreven zijn, ligt bij de betreffende auteurs. De redactie van Aviisi behoudt zich het recht voor artikelen in te korten of niet te plaatsen.

# Vereniging Nederland Finland Alankomaat – Suomi Yhdistys

## Aanmeldingsformulier

Naam: .....

Roepnaam: .....

(doorhalen wat niet van toepassing is) M / V .....

geb. datum .....

Adres: .....

Postcode: .....

Woonplaats: .....

De contributie wil ik graag betalen via mijn bank- of girorekening met nummer .....

Datum: .....

Aanmelding als lid “Vereniging Nederland-Finland”:

Uw aanmelding kunt u naar onderstaand postadres sturen of per e-mail naar: [info@VNF.nu](mailto:info@VNF.nu).

**Secretariaat vereniging Nederland-Finland**

**Godfried Schalkenstraat 52**

**5246 CN Rosmalen**

**Voor vragen: bel met 06-462 462 50**

Zo spoedig mogelijk na ontvangst van uw aanmelding, sturen wij u een pakket met algemene informatie over de vereniging. Ook ontvangt u een acceptgiro waarmee u de verschuldigde contributie kunt betalen. Nadat wij u als lid hebben ingeschreven ontvangt u automatisch het eerst volgende nummer van ons verenigingsmagazine “Aviisi”.

De contributie bedraagt per jaar (1 januari tot en met 31 december) voor:

VNF-leden € 22,50, Jeugdleden (tot 27 jaar) € 11,50 en Bedrijfsleden € 45,00.

De statuten van de vereniging kunt u op onze website (<http://www.vnf.nu>) onder “De Vereniging” vinden. Met uw aanmelding accepteert u onze statuten. Heeft u geen internet dan sturen wij graag op uw verzoek een exemplaar toe.



Voor meer informatie zie onze website:  
Lisätietoja saat verkkosivustoltamme:  
**[www.fax-translations.com](http://www.fax-translations.com)**

## **f.a.x. Translations b.v**

***Fast, Accurate en  
eXperienced***

in al uw vertaal- en  
tolkopdrachten  
kaikenlaiset käännös- ja  
tulkkau palvelut

o.a. Finse en Nederlandse taal-  
specialisten in huis!  
Muun muassa suomen- ja  
hollanninkieliset käännökset  
ammattitaidolla

T           +31-(0)50-303 97 30  
F           +31-(0)50-303 97 40  
E-MAIL: [ALL@FAX-TRANSLATIONS.COM](mailto:ALL@FAX-TRANSLATIONS.COM)

Drukwerk

Afzender: Vereniging Nederland - Finland  
Secretariaat  
Godfried Schalkenstraat 52  
5246 CN Rosmalen

**TPG Post**

Port betaald  
Port payé  
Pays-Bas



## **APS PayRoll**

**Sophialaan 35A 3708 HC Zeist**

**Telefoon: (030) 6933332**

**Email: [info@ApsPayroll.nl](mailto:info@ApsPayroll.nl)**

- *Voor outsourcing van uw gehele salarisadministratie.*
- *Complete oplossingen voor elke werkgever.*
- *Eerstedagsmeldingen (EDM) per e-mail.*
- *Elektronische maandelijkse aangifte.*
- *Vaste lage prijzen voor top kwaliteit.*
- *Prijsvoorbeeld: 10 werknemers € 70,00 per maand.*
- *Vraag vrijblijvend meer informatie.*